

**Хірург Михайло
Рощина із
Горохова заповів
медицині розум
і серце**

с. 6

**Звільнена з
полону лучанка
судиться із
сестрою за
1 МІЛЬЙОН
гривень**

с. 7

**Віталій
Кварцяний:
«Хачеріді і
Забарний – це
небо і земля»**

с. 13

№ 14 (16 963)

**Христос воскрес!
Воістину воскрес!**

Середа, 8 квітня 2026 року

ВОЛИНЬ

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

«От як військову форму одягну, то почуваюся людиною»

Роман Журавель назавжди залишився 19-річним. Таким молодим був боєць із села Старики, що на Горохівщині, коли його життя забрала війна

Катерина ЗУБЧУК

Уже четвертий рік іде, як загинув Ромчик, як із ніжністю називає його мама – Діана Журавель, з котрою ми спілкувалися нещодавно. Наша розмова почалася з того, що жінка показувала фотознімки з дитинства сина. На одному з них він, зовсім юний, – у камуфляжному одязі, бордовому береті десантників, а на грудях – стрічка набоїв.

– Ну скажіть, як дитина могла так уявляти своє майбутнє? – каже з подивуванням жінка й сама ж відповідає на своє запитання: – Він змалку ріс патріотом.

Фото Катерини ЗУБЧУК

Посмертну нагороду Романа – орден «За мужність» III ступеня – отримала мама захисника-Героя.

Служив Роман Журавель у 95-ій десантно-штурмовій бригаді.

Фото з архіву Діани ЖУРАВЕЛЬ.

Ще зовсім хлопчиком Роман сфотографувався в камуфляжному одязі, бордовому береті десантників...

« Ну скажіть, як дитина могла так уявляти своє майбутнє? »

Історія невимовного болю – на с. 8

■ АртБарикади

Сцена під землею – правда нагорі: «Емігранти» про війну і людину

Слова і квіти вдячності Петрові Панчуку та виконавцям ролей дарує начальник відділу культури Горохівської міської ради Олександр Шепшелей (на фото – другий праворуч).

У Волинському академічному обласному музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка продовжується показ вистави «Ідеальний раб» за п'єсою польського драматурга Славомира Мрожека «Емігранти». Її постановку здійснив народний артист України, лауреат Шевченківської премії, провідний актор Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка Петро Панчук, уродженець села Лобачівка колишнього Горохівського району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Фанати актора знають: життя Петра Фадейовича в Києві не уявне без Волині: щойно в столиці закінчується теа-

тральний сезон, він із сім'єю спішить до отчої хати, тож лобачівці та горохівчани, котрі люблять український театр та гордяться земляцтвом із його корифеєм, разом із лучанами одні з пер-

ших подивилися «Емігрантів» чималим товариством. Про те, як творилося столичному кумирові в іміджі режисера на волинській сцені, ким доводиться йому виконавець

головної ролі та який змістовний діалог із акторами чекає глядачів після переглядів вистав, дізнайтеся, як мовиться, з перших вуст.

« Укриття, сцена і правда: вистава «Емігранти», яка не відпускає. »

Читайте про це – на с. 9

■ У номер!

На Іваничівщині бригада «швидкої» запустила серце розрядами

Професійність медиків допомогла відновити життєвий ритм пацієнтки

Наталка НЕКОЗ

6 квітня о 20:50 на лінії «103» надійшов виклик з села Білічі Володимирського району про те, що у жінки сильний біль за грудиною.

Бригада пункту Іваничів Новолинського відділення ЕМД миттєво виїхала на виклик. По приїзду жінка скаржилася на часте серцебиття, задишку, відчуття нестачі повітря, запаморочення.

Після проведення огляду парамедики встановили попередній діагноз – пароксизм шлуночкової тахікардії, кардіогенний шок.

Бригада оперативно та злагоджено забезпечила внутрішньовенний доступ, кардіомоніторинг,

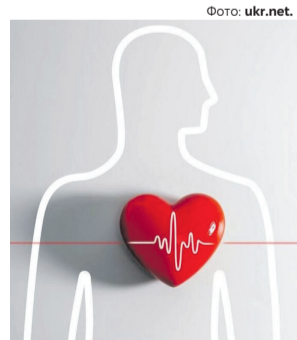

Фото: ukr.net.

Бригада медиків прибула вчасно і діяла суперфахово.

здійснила анальгоседацію.

Після чого провела синхронізовану електричну кардіоверсію з розрядом 120Дж, а потім 150Дж. Результат – відновлення синусового ритму.

Жінку в стабільному стані доставили у заклад охорони здоров'я, інформує Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. ■

Пульс тижня

У центрі Луцька дівчина влаштувала пальбу та влучила в тролейбус

На щастя, попри постріл у транспорт із людьми, ніхто не постраждав

Ліна ВОГОНЬ

У центральній частині Луцька дівчина відкрила стрілянину та влучила у тролейбус із пасажирами. Пошкоджене скло транспорту стало головним наслідком інциденту. З пасажирів тролейбуса, на щастя, ніхто не постраждав. Як повідомила представниця Національної поліції України у Волинській області Марина Балдич, до інциденту причетні кілька осіб. Їх уже встановлено, а пістолет вилучено для проведення експертизи.

Правоохоронці поки не розголошують, чи є фігуранти повнолітніми. Наразі вирішується питання про внесення даних до Єдиного реєстру досудових розслідувань і подальшу правову кваліфікацію події.

У польському селі домашній пес покусав господарів

У Камінь-Каширському районі виявили черговий випадок сказу

Василь КІТ

Вогнище захворювання – село Нуйно Сошинської ТГ. Там лабораторно підтвердили випадок сказу в домашньої собаки, яка вкусила своїх господарів.

Як повідомив перший заступник голови Камінь-Каширської райдержадміністрації Олександр Михалік, наразі в цьому населеному пункті та прилеглий 3-кілометровій території встановлено карантин тривалістю 2 місяці. В разі відсутності за цей період інших подібних випадків, обмеження будуть зняті.

Нині на теренах села Нуйно проводять подвірну вакцинацію усіх домашніх тварин антирабічною вакциною. Фахівці ветеринарної медицини спільно з представниками органів місцевого самоврядування здійснюють роз'яснювальну роботу серед населення.

1 квітня у Луцьку рашисти розбомбили логістичні центри «Нової пошти» і мережі мінімаркетів «Сімі». Загалом пошкоджено або знищено близько 75% складської інфраструктури компанії «Сімі».

Дві студентки Луцького національного технічного університету – Аліна Січук та Валерія Ткачук – стали стипендіатами Президента України, отримавши одну з найпрестижніших академічних відзнак держави. Обидві навчаються на другому курсі, представляють різні спеціальності, проте їх об'єднання спільне – наполегливість і вміння використовувати можливості, які відкриває університет.

«Нова пошта» оприлюднила графік роботи на Великдень: 11 квітня – робота в звичному режимі; 12 квітня (Воскресіння Христове) – скорочений день: з 10:00 до 16:00; 13 квітня – за стандартним графіком.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

Хай живе надія!

Фото з домашнього архіву Олени БАГЛИК.

Родини зниклих безвісти та полонених воїнів Волині зустрінуть Великдень із власноруч зробленими свічками – як символом віри, пам'яті й чекання.

Вони не знають, де їхні рідні, але знають: треба світити надією!

Рідні зниклих безвісти та полонених воїнів зустрінуть Великдень з особливими вогниками

Напередодні світлого Великодня рідні зниклих безвісти та полонених військовослужбовців Горохівщини та сусідніх громад вже вкотре засвідчили їм свою любов та незабуття: частинку своєї незламної надії на їхнє повернення вони вклали у виготовлені власноруч свічки. Їх понесуть до церков у великодніх кошиках, тож ці вогники благатимуть Спасителя промінням, щоб кожне чекання якнайшвидше закінчилося щасливою зустріччю і миром у рідній країні

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ВОЛИНЯНКИ ПОЧУВАЛИСЯ ПОТРІБНИМИ НА ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ФОРУМІ»

Ініціаторкою чергової зустрічі людей, яких об'єднує спільний біль, є горохівчанка Олена Баглик, дружина військовослужбовця Валерія Баглика, який зник безвісти 13 жовтня 2024 року. Відтоді вона невтомно гуртує краян, аби привернути якнайбільше уваги до імен, портретів солдатів, долі яких наразі залишаються невідомими. Від її імені Горохів постійно кличе всіх небайдужих на акції надії, автопробіг та інші заходи. Жінка зізнається: «Того, що робимо, здається завжди мало! Бува, руки опускаються перед невідомістю, але любов до чоловіка та найкращого в світі батька наших дітей Валерія та Дарина перетворює біль у силу. Допмагають люди! Ті, котрі своєю увагою та вчинками тихо залишають свій слід у серці...»

З цих міркувань нещодавно пані Олена разом із п'ятьма волинянками взяли участь у Всеукраїнському форумі «Жити чекаючи», що відбувся на Прикарпатті в рамках Україно-швейцарського проекту МН4U «Психічне здоров'я для України». За її словами, захід став знаковим своєю щирістю та місією зрозуміти: «Воїнів повинні зустріти психологічно здорові дружини та родини».

Всього на цю зустріч приїхало 100 українців! Жінка мала можливість поділитися своїм болем, навчитися, як дізнатися новини з полону, організувати акцію надії чи зв'язатися з бойовими побратимами зниклих безвісти та полонених воїнів. До слова, раз у два тижні до їх родин виходять на онлайн-зустріч командири батальйонів та в межах своїх повноважень відповідають на запитання про репатріацію, можливості проведення ДНК й також про оформлення передбачених державою виплат сім'ям військовослужбовців.

«ДВІ ХВИЛИНИ РОБОТИ ДАРУВАЛИ НЕВИМОВНИЙ ДУШЕВИЙ СПОКІЙ»

А тому, готуючись до пасхальних днів, горохівчанка запропонувала власний міні-проект «сили, опори та підтримки» для тих, хто стоїть пліч-о-пліч у Горохові біля банера, Прапора Надії та на акціях на підтримку безвісти зниклих та полонених захисників. Перший майстер-клас із виготовлення свічок взялися допомагати організувати Марічка Жуковська, Маргарита Подольєва, Вікторія Федина та Юлія Веремчук. Вони власним коштом купили віск та красивий декор для майбут-

« Я повернулася додому з наче новою душевною снагою не спинятися, а продовжувати жити, щоб дочекатися додому свого чоловіка й допомогти зробити це іншим людям. »

– У Прикарпатті ми ще й відкривали в собі таланти: щось малювали, розфарбовували паски з глини, але не це головне. За тою тихою працею душевним джерелом плинули спогади, бачилися світлішими якісь буденні проблеми та бажання. Словом, якщо раніше я, можливо, й скептично ставилася до таких запрошень, та тепер знаю: цей форум був вчасним та потрібним не тільки мені. Багато хто був вражений нашою активністю щодо акцій, банерів тощо. Є села й міста, де цього не

ніх виробів, а Олена Баглик, за професією вже кондитер-професіонал, готувала для всіх великий торт.

Зустріч відбулася в культурно-мистецькому укритті. На запрошення ініціаторів бути присутніми на ній виступили 25 представників родин, яких війна приречла жити надією та розпачем водночас. Пропозиція власноруч зробити свічку чи не кожному припала до душі приємною несподіванкою, а для всіх загалом закінчилася зворушливою вдячністю організаторам за час, проведе-

ний за цікавим рукоділлям, дорогими серцям спогадами, потаємними мріями про сокровенні обійми...

День зустрічі саме співпав із 45-річчям Віктора Миколайчука, воїна з села Кумовище Новосілівського старостинського округу, який зник безвісти 16 лютого 2024 року неподалік села Ласточкине на Донеччині. Зрозуміло, що націннішим дарунком для Віктора Васильовича була молитва родини за його щасливе повернення додому, а за смачним тортом до вітань ювілярові та його дружині Оксані Іванівні всі долучилися теплим словом надії...

Майстер-клас успішно провела педагог-організатор Сілецької гімназії, донька Ігоря Жуковського, який повернувся з полону минулоріч у липні. Пані Марічка розповідала й показувала тонкощі свічкачества настільки доступно, що відтак здібні учні успішно виконали завдання протягом двох-трьох хвилин, а дехто забавив зробити й по два символи світлої віри. До слова, ті своєрідні воскові обереги досить вправно зробили навіть два тати.

На майстер-класі був присутній фахівець зі супроводу ветеранів та демобілізованих осіб Горохівської міської ради Сергій Семенюк, який запевнив про подальшу фінансову підтримку міськрадою таких акцій. Бачилося, наскільки потрібними для рідних героїв є відчуття бодей такого короткого духовного спокою. Поміж тим навіть жартували: мовляв, свічки вдалися настільки гарними, що можуть стати успішною бізнесовою справою!

За словами Олени Баглик та її однодумиць, після Великодня акції на підтримку зниклих безвісти та полонених захисників продовжаться з новою силою й триватимуть доти, доки це буде потрібно всім, хто чекає.

Станом на весну 2026 року в Україні понад 90 тисяч осіб вважаються зниклими безвісти та особливих обставин, а у російському полоні, за попередніми даними, перебуває близько 10 тисяч українців (військових та цивільних).

Троянівка на Волині дала прихисток ще для 11 евакуйованих осіб. У цьому селі переобладали будівлю гуртожитка під місце тимчасового проживання ВПО – і тепер тут мешкає вже 31 переселенець.

У Волинському обласному перинатальному центрі у березні народилося 268 малюків. Окрім трьох двієнь, у центрі сталася рідкісна подія – народилася трійня дівчаток.

Командувач Сил безпілотних систем ЗСУ Роберт Бровді (на фото) отримав одну з найвищих відзнак Головнокомандувача – «Хрест заслуги». Нагороду йому вручив Головнокомандувач Збройних Сил України Олександр Сирський під час роботи безпосередньо в районі виконання бойових завдань.

© ВСУ/П. С. О. О.

Французька компанія «Alstom Transport» почала виробництво електровозів для «Укрзалізниці», до якого будуть залучені українські виробники комплектуючих. Вже виготовлено кузови першого електровозу, поставку всієї партії з 55 машин планують завершити до травня 2029 року.

Станом на січень 2026 року серед країн-членів ЄС мінімальна місячна бруutto-зарплата коливається від 620 євро в Болгарії до 2704 євро в Люксембурзі. Якщо врахувати країни-кандидати, то Україна має найнижчий показник – 173 євро, за нею йде Молдова з 319 євро.

Політична кухня

Давиди проти голіафів: про Україну, росію, ТЦК, перемоги і поразки

Чи виживе Україна у цій війні як держава? Чи збережеться український народ? Хто ми у цій війні – Давид чи Голіаф? Ця біблійна притча довго мала для нас однозначну відповідь: на меншу Україну – Давида – напад більший народ, Голіаф – росія. І ми, як Давид, обов'язково переможемо, бо ми розумніші, винахідливіші, і правда на нашому боці. Але історія дещо складніша

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат України від фракції «Європейська Солідарність»

Війни між філістимлянами та Ізраїлем тривали довго. Філістимляни жили у містах біля моря, а ізраїльтяни – у горах, без виходу до моря. Тому ізраїльтяни нападали на філістимлян, щоб захопити їхні розвинуті міста і вийти до моря. Але й філістимляни не лише оборонялися – вони також нападали на гірські племена ізраїльтян, щоб не дозволити їм об'єднатися і створити сильну державу.

Зрештою філістимляни так і залишилися конфедерацією міст, а Давид побудував сильну державу, яка перемогла, асимілювавши філістимлян. Вони зникли не лише як державні утворення, а й як народ.

Давид – це той самий воїн, який у молоді роки, будучи пастухом, переміг захищеного латами Голіафа в одному з багатьох боїв, а згодом став царем. Він не був «слабким». Як пастух, він роками відбивався від хижаків пращею – зброєю, яка за швидкістю та точністю в руках майстра прирівнюється до сучасного пістолета.

Голіаф, найімовірніше, був не казковим велетнем, а добре захищеним воїном із тогочасними технологічними перевагами. Перемога Давида – не диво, а результат правильно обраної стратегії. Він не намагався битися як воїн – він використав те, у чому був сильний.

Так само і в житті: коли ми переставоємо копіювати сильніших і починаємо діяти по-своєму, ми отримуємо

Афера тижня

На Волині під виглядом гослігів вкрали 105 тисяч тонн копалин

Збитки державі перевищують 102 мільйони гривень

Наталка НЕКОЗ

Львівська компанія отримала дозвіл на геологічне вивчення вугільного родовища на Волині – і п'ять років вела там повноцінний промисловий видобуток. Просто перейменувала розкриття у «дослідно-промислову розробку». Як інформує Генеральний

Україна – Давид. І вона вже влучила.

шанс перемогти «велетнів».

Ми звикли порівнювати Україну з Давидом, а росію – з Голіафом. Але цю історію можна прочитати і навпаки.

Винахідлива росія може намагатися хитрістю руйнувати єдність НАТО і ЄС та перемогти, асимілюючи українців. Так колись зникли філістимляни. Просто тому, що росіянам вдасться побудувати ефективнішу державну машину, об'єднати суспільство і знайти наші слабкі місця.

«**Перемагає не той, хто більший. А той, хто стає сильнішим.**»

З етичної точки зору це виглядає абсурдно: як може агресивна «бензоколонка» перемогти світ демократичних держав? Але логіка війни інша: перемагає той, хто винахідливіший, хто здатен використовувати дрони проти танків і деморалізацію суспільства – проти пропаганди.

У біблійному контексті ця історія – про торжество духу над матерією:

• **Голіаф** – це світ видимого, де вирішують розміри і кількість.

• **Давид** – це світ невидимого: віри, ідеї, духу, де істина важливіша за очевидні обставини.

У зятяжних війнах буває багато перемог і поразок з обох сторін. Але врешті перемагає той, хто побудує

прокурор України Руслан Кравченко, за цей час вивезено майже 105 тисяч тонн стратегічної сировини: понад 56 тонн алеволіту, понад 34 тонни аргіліту і більше ніж 14 тонн пісковіку. Ці ресурси критично необхідні для будівництва та відновлення інфраструктури.

Збитки державі перевищують 102 млн грн. Проведено 5 обшуків у Волинській, Львівській та Київській областях. Вилучено спецтехніку, готівку та доку-

ментальні документи, а також ефективнішу і міцнішу державу.

Що відбувалося з Давидом після перемоги над Голіафом?

Він став героєм, і цар Саул призначив його воякою. Але згодом Саул почав заздрити його популярності й вигнав його. Давид переховувався в пещерах, печерах і навіть серед філістимлян. Він зібрав навколо себе тих, хто його підтримував, – команду, яка згодом стала його армією.

Тим часом Саул загинув у битві з філістимлянами на горі Гілібоа, а Ізраїль опинився на межі поразки. Саул заздрив сильним представникам народу і загинув через те, що не об'єднав їхні таланти, а виганяв і переслідував їх. Втім саме криза відкрила шлях до влади Давиду. Не відразу: він став правителем у Хевроні й сім із половиною років воював за об'єднання держави з нащадками і прихильниками Саула. Держава була на грані зникнення і поразки.

Лише після того, як його визнали всі племена Ізраїлю, він захопив Єрусалим і зробив його столицею. Саме тоді філістимляни, відчувши загрозу від об'єднаної держави, пішли війною на Давида – і були розбиті.

Минуло приблизно 20–25 років від бою Давида з Голіафом до моменту, коли він об'єднав народ і став переможцем.

Цю історію можна трактувати по-різному – від исто-

ричних до морально-етичних паралелей.

Український народ став Давидом, коли зупинив вторгнення. Українці, як Давид, дронами зупинили танки.

Але зараз путін намагається діяти інакше: впливати на союзників, роз'єднувати Європу, деморалізувати українське суспільство. Уся ця боротьба з ТЦК, відсутність єдності й підтримки армії – це частина асиметричної стратегії росії, їхня робота.

І у такий спосіб путін може намагатися перемогти, як Давид.

Але, якщо ми хочемо перемогти, ми маємо зробити те, що зробив Давид: побудувати сильну державу, ефективне управління і сильну армію. Діяти несиметрично, але разом.

Бо врешті перемагає не той, хто більший. А той, хто стає сильнішим.

P.S.

Чому українська влада мовчить про діяльність ТЦК?

Бо розраховує, що Трамп, путін, Бог – хто завгодно – завтра завершить війну. І це можна буде приписати собі, щоб перемогти на виборах голосами ухилантів і їхніх родичів.

...Але поки влада і суспільство захищатимуть ухилантів, а не солдатів, які служать за двох і трьох, жодної перемоги не буде. Бо навіть перемовини про справедливий мир зі слабкими не ведуть. ■

сприяє мораторій на перевірки контролюючих органів та звужені підстави для анулювання дозволів.

«Наразі ст. 26 Кодексу України про надра фактично унеможлиблює швидке припинення дії спецдозволів, навіть якщо порушення встановлені в межах кримінальних проваджень. Офіс Генерального прокурора неодноразово сигналізував про це профільним органам. Ситуація потребує негайного законодавчого реагування. Надра – власність українського народу. Не окремих підприємців із «правильно» оформленими паперами», – зазначив посадовець. Слідство триває. ■

Погляд

Сергій МАРЧЕНКО, експерт ринку праці, блогер, військовослужбовець ЗСУ

Ніхто так і не помітив? Трамп насправді давно вийшов із НАТО

В Україні є доволі багато людей, які досі пояснюють безглузді і шкідливі для всього світу – й України зокрема – дії президента Трампа якимись інтересами США. Насправді все простіше: якщо людина чинить зло – це злочинець. Якщо за наказом цієї людини блокують допомогу Україні у найкритичніший момент – то які на неї можна покласти надії? На який союз після цього можна сподіватися?

Насправді Трамп уже давно вийшов із НАТО. Це сталося ще тоді, коли формально він ще не був президентом, але його збіговисько расистів, фашистів, психопатів і просто клінічних ідіотів МАГА заблокувало у Конгресі постачання зброї Україні ще за Байдена у 2023–24 роках.

Тоді, замість того, щоб зламати хребет путінській армії, що надірвалася в Україні, Трамп знищив десятки тисяч кращих українських воїнів, залишивши їх беззбройними. Це був вихід схибнутого діда з НАТО. Бо путін ніколи не приховував, що хоче знищити НАТО. А Трамп зробив усе для того, щоб «друг Владімір» захопив Україну, а за нею і Європу.

Деякі дивні люди, що роками шукають щось хороше в деменційному американському дідові, зараз щось пишуть про американські інтереси. Але американські інтереси – не програти Китаю. А сама, без Європи, Америка приречена на поразку. Тож ніякого американського інтересу знищити НАТО немає.

Віддати Європу путіну – це теж не американський інтерес, а інтерес Трампа і його барихних друзів, які вже зараз непогано прикурюють на купівлі/продажу акцій, коли Трамп спочатку каже їм про свої заяви, а потім публікує. Але справжній заробіток вони хочуть на розділі Європи. Там – трильйони.

Тому не треба боятися виходу США з НАТО. По факту, він вже відбувся. Треба спокійно і розважливо тягнути час, щоб передача «Томагавків» путіну для ударів по Україні відбулася якомога пізніше. Тим часом Україні треба військовий союз із Північною Європою. Без різниці, як це буде називатися – НАТО чи не НАТО.

Головне, що це буде союз із дорослими, а не з персонажами коміксів. Велика Британія, Норвегія, Данія, Швеція, Балтія, Фінляндія, Нідерланди, Німеччина – всі ці країни мають спільний із нами безпековий інтерес і всі ці країни дуже добре пам'ятають, що таке росія і її народ.

А Дональду Трампу ми можемо побажати тільки ще більшої ганьби. Щоб він точно отримав Нобелівську премію найбожевільнішого президента всіх часів. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Ігор ПИЛИПЧУК – боєць із села Микове, що на Ківерцівщині;	ремошна Воля, що на Любомльщині;
Руслан СЕМЕНЮК – боєць із міста Нововолинська;	Володимир ОМЕЛЬЧУК – боєць із села Менчик, що на Іваничівщині;
Анатолій РУДИК – боєць із міста Рожище;	Василь РОМАНІВЧУК – боєць із села Вербка Ковельського району;
Віталій НАЗАРЧУК – боєць із міста Луцька;	Микола МИРОНЮК – боєць із села Замшани, що на Ратнівщині;
Олександр КРАТЮК – боєць із міста Ковеля;	Сергій МАНДЗЮК – боєць із міста Рожище;
Юрій КАЛЮЖНИЙ – боєць із селища Олики;	Сергій КОВАЛЬЧУК – боєць із селища Богданого Володимирського району;
Борис НЕСТЕРУК – боєць із міста Ковеля;	Сергій СИДОРУК – боєць із міста Ковеля;
Борис САЗОНІК – боєць із міста Нововолинська;	Василь ЧМІЛЬ – боєць із села Нічогівка Луцького району;
Андрій ГОРАЙЧУК – боєць із селища Маневичі;	Олександр ОМЕЛЯНЧУК – боєць із села Доманове, що на Ратнівщині;
Сергій МАКАРУК – боєць із міста Луцька;	Вадим СТАДНИК – боєць із міста Рожище.
Андрій ГОЛОВЧЕНКО – боєць із міста Луцька;	
Анатолій ЧУБ – боєць із села Че-	

Цими днями з окупації вдалось повернути ще сімох українських дітей. Від початку повномасштабного вторгнення РФ уже повернули додому 2070 дітей.

■ Прямая мова

«Ми програли найголовніше – повагу до військових. А значить – ризикуємо програсти і війну»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Дмитро ЯРОШ, військовий, політик, про випадки нападів та вбивств військовослужбовців ТЦК:

«Якщо екзальтований натовп або окремі агресивні особи нападають на бійців ЗСУ, їх треба максимально жорстко нейтралізувати, а якщо що, то й знищувати.

На жаль, є видоутворення й у складі ТЦК, яким похрін закон, інструкції та правила... Часто вони поводять себе як орки. Це – неприйнятно. Таких мудаків (незважаючи на минулі заслуги) треба відправляти на передову для позитивної реалізації їхньої агресії.

А загалом потрібна політична воля українських владомощців для справедливого вирішення питання мобілізації».

Анастасія БЛИЩИК, доброволець ЗСУ, про вбивство військовослужбовця ТЦК у Львові:

«...Найстрашніше – що це вже не перша така трагедія. Тим часом Президент Зеленський жодного разу у своїх щоденних зверненнях не засудив такі напади (поправте, якщо пропустила). І це виглядає не просто як мовчазна згода! Це виглядає як легалізація!

Якщо за 12 років війни людина сама не обрала собі місце в армії, хоча є тисячі різних вакансій під будь-яку спеціальність, – це не означає, що єдиний вихід – різати горло. Коли прийде москвит – ніхто не буде так бікувати.

Ми програли найголовніше – повагу до військових. А значить – ризикуємо програсти і війну».

Юрій ГУДИМЕНКО, колишній воїн ЗСУ, політик, вважає, що дисбаланс між тими, хто служить, і тими, хто не служить, став критичним:

«Не може бути так, що людина, яка ухилиється, може бути максимум оштрафована і примушена до виконання конституційного обов'язку, а якщо не буде ввіймана – то матиме більше прав, ніж військовий, що після років служби пішов у СЗЧ і сів за це в тюрму. Це – неправильно. Так не має бути. Система має бути змінена. Інакше вона рухне нам на голову».

Віктор ШЛІНЧАК, журналіст, про два місяці, які росія дала Україні на вивід військ із Донбасу:

«Кожного разу путінський режим подає дедлайни з таким виглядом, ніби час працює виключно на Москву. Хоча за ці роки тренд набув протилежного напрямку. Росії стало дуже дорого воювати. Тому, коли Москва знову починає розповідати про «вирішальні два місяці», це вже нікого не лякає. І вже навіть не дивує. Усе, чим вони могли здивувати, уже було. І?»

Андрій КОВАЛЕНКО, керівник Центру протидії дезінформації РНБО України, про те, чому війна триватиме:

«Цітка мета рф сьогодні – продовження війни. І ця мета зміниться лише тоді, коли бракуватиме ресурсів. Ідеологічна прошивка в режимі путіна не зміниться в один момент. Путін починав війну не за Донбас. Він переслідує мету знищення держави Україна та відновлення імперської Росії, яка має, на його думку, повернути у свою сферу впливу щонайменше частину Європи за проєкцією колишнього Варшавського договору. Розвал ЄС, а також відкат кордонів НАТО – це така ж мета Росії, як і знищення нашої держави. Цю реальність треба визнати, і зруйнувати її можливо лише знищенням режиму путіна, руйнацією російського ВПК та економіки».

Альона ГЕТЬМАНЧУК, посол України в НАТО, уродженка Луцька, про те, що заяви Трампа щодо виходу з Північноатлантичного альянсу можуть посприяти Києву:

«Як це не парадоксально, нинішня турбулентність, викликана заявами президента США щодо Альянсу, може відкрити більше можливостей для інтеграції України в Альянс, що допоможе НАТО стати набагато ефективнішим, смертоносним, інноваційним і здатним протистояти російській загрози».

Борислав БЕРЕЗА, політик, про три завдання, які матиме майбутній президент України:

«1. Витягнути Україну з лайна некомпетентності, корупції та автократії, в яке країну затягнув Зеленський. 2. Не допустити повернення повномасштабної, унеможлививши напад рф через реформи, міжнародні домовленості та зміни в питаннях оборони. 3. Забезпечити умови для формування і появи культури поваги до військових і ветеранів, які є запорукою існування України на багату десятиріч та умови для інтеграції ветеранів у цивільне життя.

Все інше теж важливо, але на тлі цих трьох завдань – дрібниці».

Ірина ГЕРАЦЕНКО, народна депутатка, про свій досвід поїздок «Укрзалізницею»:

«Київщина зустрічає повітряною тривоگوю. Тепер в «Укрзалізницю» нова практика – під час тривоги пасажирів евакуюють і всі стоять в полі, під дощем. Слухаємо, як поряд збивають шахеда, гучно. Маленькі діти. Старенькі люди. Росія – країна-гній...».

Сергій ПРИТУЛА, волонтер, про спроможність України:

«Ми таки наростили власні спроможності. Тепер на фронті озброєння і військової техніки українського виробництва – не 40%, а під 60%. Минулого тижня я сказав, що світ сильно змінився і незабаром ми (Україна) будемо визначати, якими будуть військові альянси майбутнього. Бо тільки Україна показала світу, як можна гатити другу армію на планеті! Це Україна загнала військово-морський флот рф під шконку. Тільки Україна, не маючи переваги в повітрі, розвалила 40% експортних потужностей для російської нафти».

■ Резонанс

«Зараз Україна отримала «жовту картку» від Європейського Союзу», – з боєм констатує Петро Порошенко.

«Дата вступу України в ЄС – не в Брюсселі, а на Банковій»

П'ятий президент Петро ПОРОШЕНКО наголосив, що реформи потрібні перш за все українцям, а час членства нашої держави в Євросоюзі залежить від політичної волі Києва

Ольга СОКОЛОВА

Він також нагадав, що у 2025 році Україна мала отримати 12,5 мільярда євро допомоги від Євросоюзу в межах програми Ukraine Facility, але надійшло лише 10,5.

«А 2 мільярди євро – кошти, які нам необхідні як повітря, ми не отримали через те, що українська влада не виконала взяті на себе зобов'язання (щодо реформ. – Ред.). У 2026 році ризики більші, і Україна може вже не доотримати щонайменше 4 мільярди євро лише в рамках програми Ukraine Facility», – констатує Порошенко.

Він зазначив, що це відбувається на тлі не-

ном перед всією Україною», – зазначає п'ятий президент.

Він також наголосив, що Україна виборолала собі статус кандидата в члени ЄС жертвами Бучі і героїзмом Збройних сил.

«І зараз Україна отримала «жовту картку» від Європейського

«Була спроба приховати звернення від Євросоюзу і від нашого парламенту, і від суспільства: «Ви втрачаєте довіру, ви втрачаєте гроші, ви втрачаєте час».

під ці 90 мільярдів є російські заморожені активи. Отже, в Росії з'являється надія забрати ці заморожені активи собі назад, оскільки вони не будуть використані для підтримки України. Наголошую, що в умовах війни такі втрати б'ють по нашій обороноздатності, а значить є злочи-

Союзу. Єврокомісар із питань розширення, великий мій друг Марта Кос вимушена була направити лист Голові Верховної Ради. Була спроба його приховати і від парламенту, і від суспільства. І лише завдяки медіа, громадським активістам, окремим

■ Політична кухня

Ангела Меркель: «У 2015 році путін міг просто захопити Україну»

Ці Мінські домовленості, укладені за президентства Петра Порошенка, дали Києву змогу підготуватися до повномасштабної війни

Ольга СОКОЛОВА

Колішня канцлерка Німеччини (з 2005-го до 2021 року) 71-річна Ангела Меркель заявила, що Мінські угоди 2015 року були укладені тоді, коли диктатор рф Володимир путін міг вільно захопити Україну.

«Коли говорю про період, за який я несла відповідальність, можу сказати тільки одне. Я ще раз критично осмислила це питання. У 2015 році, коли ми підписали

Ексканцлерка Ангела Меркель закликає Європу не залишати дипломатію щодо України лише американцям.

«Меркель наголосила, що вважає правильним прагнення на максимально довгий період відтермінувати «захоплення України» та дати державі час зміцнитися».

Мінські угоди, путін міг просто захопити Україну. Ніхто не зміг би йому

протистояти», – заявила вона.

Меркель наголо-

народним депутатам українське суспільство дізналося зміст цього звернення. Це абсолютною чітке попередження Україні: «Ви втрачаєте довіру, ви втрачаєте гроші, ви втрачаєте час», – наголосив лідер партії.

«Проблема не лише в тому, що ми не отримали гроші. Проблема в тому, що влада публічно пообіцяла виконання певних зобов'язань і їх не виконала. У грудні зобов'язання стосувалися десяти чітких кроків «Плану Качки-Кос», тобто плану українського уряду і Європейської комісії. Це – дорожня карта для нашої євроінтеграції. З десяти пунктів не виконано жодного», – обурився Петро Порошенко.

«Наша євроінтеграція поставлена під загрозу бездіяльністю влади, парламенту. Не через війну, а через безвідповідальність. Правда проста: дата вступу України до Європейського Союзу знаходиться не в Брюсселі, а в Києві, на Банковій і на Грушевського. І сьогодні влада, на жаль, не наближає її, а відштовхує і віддаляє, – констатує лідер опозиції. – «Європейська Солідарність» вимагає негайно, без імітації, без відкладень на найближчому пленарному тижні терміново ухвалити всі законопроекти «Плану Качки-Кос». Ми, «Європейська Солідарність», будемо робити все для того, щоб євроінтеграція продовжувалася».

сила, що вважає правильним прагнення на максимально довгий період відтермінувати «захоплення України» та дати державі час зміцнитися. Вона також відзначила стійкість України, наголосивши, що країна змогла вистояти у складні роки після початку путінської агресії.

Щодо нинішньої ситуації, то Меркель заявила, що війні мало хто міг запобігти. Ексканцлерка закликала Європу не залишати дипломатію щодо України лише американцям, оскільки це не відповідає європейському суверенітету. Європа має однаково застосовувати три інструменти: військову силу, економічну міць та дипломатію, дала вона.

Президент США Дональд Трамп вийшов із жорсткою заявою про країни Північноатлантичного альянсу, які відмовилися допомогти йому у військових діях проти Ірану.

«НАТО – паперовий тигр! Путін їх зовсім не боїться», – покепував глава Білого дому. Як відомо, «паперовий тигр» – старий китайський фразеологізм, що використовують на позначення чогось небезпечного тільки з вигляду, але насправді негрізного.

Важливі слова

10 уроків від Івана Мазепи і Пилипа Орлика для команди Зеленського

316 років тому, 5 квітня 1710 року, була ухвалена знаменита Конституція Пилипа Орлика

Микола ТОМЕНКО, політик

Переконали, що зміст цього важливого документа варто розглядати як реакцію на поразку України у битві під Полтавою та як своєрідний політичний заповіт Івана Мазепи, Пилипа Орлика і всієї тодішньої політичної та військової еліти України для українців. Отож, які уроки можна винести для сучасної влади з цього першого національного конституційного документа.

1. АВТОРИТАРИЗМ Росії не підходить ДЕМОКРАТИЧНІЙ Україні.

«А оскільки дехто з колишніх гетьманів, наслідуючи деспотичне московське правління, зухвало намагався привласнити собі, всупереч праву і рівності, необмежену владу, не соромлячись нехтувати давніми законами і вільностями... здійснити таку важливу справу, як виправлення і піднесення своїх принижених прав та вольностей».

2. Про потребу київської МИТРОПОЛІЇ та ЗВІЛЬНЕННЯ від підпорядкування московському патріархату.

«...коли наша батьківщина буде звільнена від московського ярма, мусить сприяти поверненню її у підпорядкування першій екзаршій владі Константинопольського Апостольського престолу...»

3. КРИМСЬКІ ТАТАРИ як стратегічний СОЮЗНИК України.

«...тісний зв'язок любові єднає названий Козацький народ із Кримським ханством, з яким не раз Військо Запорозьке

«Договори і Постановлення Прав і вольностей Війська Запорозького» – угода, укладена 5 квітня (16 квітня) 1710 року в місті Бендери між новообраним гетьманом Пилипом Орликом (1672–1742), козацькою старшиною та запорожцями. Загальновідома як «Конституція Пилипа Орлика» та «Бендерська конституція».

вступало у збройний союз і об'єднаними силами виступало на захист своєї батьківщини і своїх вольностей... Ясновельможний Гетьман... дбає про... відновлення давнього братерства з Кримським ханством...»

Гетьман запропонує публічній раді щось на обміркування, тоді усі без винятку, муситимуть із чистим сумлінням, відкинувши свої й чужі приватні інтереси, без нечесливої заздрості і жадоби помсти, при-

6. Як ПОВЕРНУТИ заробітчан в УКРАЇНУ не лише на час карантину.

«...повинен пильно дбати про те, щоб простим козакам і простолюдинам не чинилося надмірних утисків, спустошливих поборів і здириств. Бо ці надужиття спонукають люд залишити обжиті місця і відходить до чужих країв за межі рідної землі аби полегшити подібні тягари і шукати життя кращого, спокійнішого і легшого».

7. Як побороти КОРУПЦІЮ у ВЛАДІ.

«Оскільки ж усі тягари та здириства нещасного простолюду беруть свій початок із підкупу за сприяння особам, що просять і домагаються... посад, не користуючись довірою і не маючи заслуг, але ненаситно прагнучи до власного збагачення... тому найсерйознішим чином постановляємо...не надавати нікому ніяких урядів ані почестей керуючись якоюсь попередньою оцінкою...і не нав'язувати на них ніякого силоміць. Але завжди як козацькі, так і прості урядники, а особливо полковники, повинні обиратися вільним волевиявлен-

йняти правильне рішення...»

5. Про КОНТРОЛЬ та ВІДКРИТІСТЬ зовнішньополітичної діяльності КЕРІВНИКА ДЕРЖАВИ.

«...якщо надходять якісь листи з іноземних країн... належить повідомляти (про них) Генеральну старшину, а також розкривати відповіді, і щоб не було таємної писемної кореспонденції, особливо чужоземної і такої, яка могла б завдати шкоди цілісності батьківщини і загальному благу...»

4. Про розподіл влади та важливість ПАРЛАМЕНТАРИЗМУ.

«...під час війни і в умовах миру збирати приватні та публічні ради, обмірковуючи спільне благо батьківщини, на яких і незалежні володарі... не відмовлялися підкорити свою думку спільному рішенню...»

«...встановлюються три Генеральні Ради, які щороку збиратимуться... Перша – на свято Різдва Христового, друга – на свято Великодня, третя – на Покрову... І коли Ясновельможний

України), повідомляє Волинська обласна прокуратура.

Доведено, що влітку 2024 року він в одному з сіл Володимирського району завіз у нежитлове приміщення та зґвалтував дитину своєї знайомої. Окрім того, він чинив щодо дівчинки й інші насильницькі дії сексуального характеру.

Влітку 2024 року він в одному з сіл Володимирського району завіз у нежитлове приміщення та зґвалтував дитину своєї знайомої.

ням і голосуванням... Цей закон належить виконувати і полковникам, не призначаючи сотників та інших урядників на основі дружніх стосунків і особистої прихильності без вільного голосування всього повіту...»

8. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ військослужбовців та їх родин.

«Встановлюється і оголошується не порушним, що вдови козаків, їхні дружини та діти-сироти, козацькі господарства і господарства жінок, чоловіки яких перебувають на війні або на якихось військових службах, не притягатимуться до жодних обов'язкових для простого люду загальних повинностей і не будуть обтяжені сплатою податків».

9. Захист МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ і прав МІСЬКИХ ГРОМАД.

«Силою цього Виборчого акта ухвалюється, щоб столичне місто... Київ та інші міста України зберігали недоторканні всі свої справедливо отримані закони та привілеї...»

10. Щодо неприпустимості зловживань митників та податківців.

«Нещасний простолюду дуже часто благає про відшкодування і висуває... скарги на відкупників мита, оскільки ринкові комісари переслідують його численними незвичними і незліченними здириствами...»

«...Таким же чином ринкові комісари повинні збирати ринковий податок лише від тих, хто йому підлягає, а не від бідних людей...»

Це лише деякі МУДРІ ПОРАДИ і своєрідні УРОКИ від УКРАЇНСЬКОЇ влади початку 18 століття, яка свою владу втратила й допустила підпорядкування України російською імперією.

Тож влада нинішня мусить знати й вивчати історичний досвід державотворення, щоб не допустити помилки і діяти на благо УКРАЇНИ та УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ! ■

Чоловікові призначено покарання у виді 15 років позбавлення волі.

Судовий розгляд у провадженні проводився із дотриманням усіх вимог законодавства про правосуддя, дружне до дитини, аби не викликати повторного травмування дівчинки, яка зазнала насильства.

Інформацію про кривдника дитини буде включено до Єдиного реєстру осіб, засуджених за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої особи. ■

Погляд

Катерина ЗУБЧУК, заслужений журналіст України

А в четвер уже пасочки будемо пекти...

Передвеликодній спогад майже шістдесятилітньої давності на тлі реалій, які принесла російсько-українська війна, коли телефонну розмову подруга змушена раптово обірвати, бо «у нас бахає – йду в коридор...»

Сталося так, що вперше я потрапила до храму вже в дорослому віці. І не дивно – моє дитинство припало на епоху тотального атеїзму. До того ж у рідному селі Переспа, що на Рожищенщині, церкви не було аж до 2000-го року. Когось із ровесників бабуся примудрялася повести на службу Божу хоч на Великдень у сусіднє село Пожарки, а мені й цього не дісталося. Тож лише ставши студенткою Львівського університету імені Івана Франка, переступила поріг храму.

Більше того – мала можливість доторкнутися до дивовижного багатства сакральної архітектури, яким славиться старовинний Львів. Адже тим, моїм першим, храмом був собор Святого Юра. Це вже потім, зацікавившись, дізналася більше про визначну пам'ятку архітектури бароко XVIII століття. А тоді, коли ми з дівчатами-однокурсницями прийшли сюди ввечері Страсної п'ятниці, стояла в переповненому храмі, який до цього могла бачити лише в кіно, й не могла осягти його величі.

За п'ять років навчання в університеті стару частину Львова сходила пішки, побачила багато перлин сакрального мистецтва. Та й їти не треба було далеко, адже в центрі міста – Вірменська церква, Домініканський, Бернардинський собори, храм Святого Миколая... Без перебільшення – музей під відкритим небом – дивися, любуйся й дивуйся творінню людського розуму й рук. І через багато літ, коли приїжджала до Львова, то гуляла його вулицями й вуличками з таким же відчуттям захоплення, яке пережила в пору студентства. Тоді це місто стало для мене особливим.

Тож, коли весняного дня, 24 березня, у соцмережах з'явилася повідомлення, що «у Львові – пекло, бахає в самому центрі...», то рука мимовільно потяглася до мобілки, щоб набрати номер однокурсниці-львів'янки. На моє: «Що там у вас?», Любця сказала: «Вибухи біля Галицького базару – було влучення в Бернардинський монастир. І на Сихові вибухи, і в нас на Науковій». Наша розмова раптово обривається на її словах: «Знову бахає – йду в коридор...» І не треба було пояснювати – з перших днів великої війни ми всі знаємо, що в квартирі найбезпечніше місце – за двома капітальними стінами. В усякому разі сподіваємося на це.

Наступного дня були офіційні повідомлення про те, яких уражень зазнав Львів. Від російської атаки постраждав історичний центр, зокрема Бернардинський монастир, у стінах якого знаходиться Державний історичний архів Львова, котрий вважають одним із найбагатших архівів Європи. Крім цього, була пошкоджена будівля Національного музею-меморіалу «Тюрма на Лонцького» – вибухова хвиля вибила вікна у приміщеннях, де колись кадебісти катували борців за незалежність України. Це вже атака не на військові об'єкти, чи об'єкти критичної інфраструктури, які росіяни намагаються знищити. Напрошується думка, що то «слід» політики рф, спрямованої на переписування історії України.

До речі, ЮНЕСКО 25 березня висловила «глибоке занепокоєння через удари, яких зазнав історичний центр Львова...» А в останній день березня 40 міжнародних делегацій та 10 міністрів культури приїхали до Львова, щоб побачити, як росія руйнує спадщину ЮНЕСКО. Партнери домовилися про виділення Україні близько 100 мільйонів гривень на збереження культурної спадщини. А мер Андрій Садовий висловив думку з приводу того, що росія має бути виключена з ЮНЕСКО, бо «там, де росія, – там пошкодження та руйнування...»

Головне, щоб реакція не обмежилася «глибоким занепокоєнням». Ми пам'ятаємо це з 2014-го року, коли росія анексувала Крим. Якраз недостатньо рішучі дії світової спільноти, на думку багатьох експертів, спонукали рф до подальшої агресії, а відтак – до нинішньої кровопролитної війни.

...А після Львова ворог знову атакував наш Луцьк. Тож на завершення хочу вам побажати безпечного Великодня, друзі! ■

■ Пульс тижня

Працівниця обласної лікарні «вирішувала питання» щодо встановлення групи інвалідності

Жінку зловили «на гарячому» у Луцьку

Наталка НЕКОЗ

Повідомлено про підозру працівниці КП «Волинська обласна клінічна лікарня», яка за 4000 доларів США «вирішувала питання» щодо встановлення групи інвалідності.

Як повідомляє Відділ інформаційної політики обласної прокуратури, за свій вплив на прийняття членами експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи рішення щодо безперешкодного встановлення групи інвалідності, жінка вимагала 4000 доларів США.

Затримали її у момент одержання коштів. Медпрацівниця повідомлено про підозру у зловживанні впливом (ч.3 ст.369-2 КК України). Суд обрав підозрюваній запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту.

Встановлюється можлива причетність до незаконних дій інших членів експертної команди з оцінювання повсякденного функціонування особи. ■

Вітер валив дерева і трошив покрівлі

Протягом 6 квітня підрозділи служби порятунку області здійснили 3 виїзди для проведення аварійно-рятувальних робіт, пов'язаних із усуненням небезпечних наслідків негоди

Наталка НЕКОЗ

Як інформує Головне управління ДСНС України у Волинській області, у Луцьку на проспекті Президента Грушевського особовий склад групи рятувальних робіт за допомогою висувної драбини провів демонтаж елементів покрівлі бібліотеки, пошкоджених сильним вітром.

У селі Олеськ Ковельського району на території місцевого ліцею рятувальники 7-ї та 10-ї частин міст Володимир і Любомль прибрали аварійне дерево. За допомогою бензопил розкривали дерево і демонтували пошкоджені елементи покрівлі.

У селі Підцир'я Камінь-Каширського району рятувальники демонтували аварійні елементи покрівлі місцевого закладу, що могли впасти від поривів вітру.

Загалом до робіт залучалися 16 чоловік особового складу та 4 одиниці спеціальної техніки. ■

У Луцьку чоловік розтросив сокирою дві автівки

Наразі підозрюваний в ізоляторі тимчасового тримання і очікує запобіжного заходу

Любомира НАТИНКА

У Луцьку, 3 квітня, по вул. Новочерчицькій під час словесного конфлікту з громадянами чоловік, 1973 року народження, наніс численні удари сокирою по автомобілю Mitsubishi Outlander, а потім – ножем по Mercedes-Benz. Дали сів у транспортний засіб і втік.

Громадянин зателефонував на «102». Причетного по орієнтуванню на одній з АЗС виявили співробітники патрульної поліції і доставили на місце інциденту.

Для встановлення всіх обставин події прибула слідчо-оперативна група Луцького районного управління поліції.

Слідчі, за процесуального керівництва прокуратури, вже оголосили фігуранту про підозру за ч. 4 ст. 296 КК України. Санкція – позбавлення волі від 3 до 7 років.

Також на нього патрульні склали протокол за ч. 1 ст. 130 КУпАП, адже хуліганство він вчинив у стані сп'яніння. За це передбачено штраф і позбавлення права керування.

Наразі підозрюваний в ізоляторі тимчасового тримання і очікує запобіжного заходу. Призначено ряд експертиз, слідство триває. ■

В шести навчальних корпусах та п'яти гуртожитках Волинського національного університету імені Лесі Українки встановлено кнопки термінового виклику поліції охорони. Це сучасні технічні засоби, які дають змогу у разі виникнення небезпечної ситуації миттєво передати сигнал тривоги до пункту централізованого спостереження.

■ Ім'я Волині

Людину треба лікувати, а країну - берегти. Інакше хворіють обидві.

Заслуженому лікареві України Михайлові Рощині (1927–1991) сотні волинян завдячують врятованим життям.

Заповів медицині розум і серце: у Горохові назвали рік на честь віртуозного хірурга Михайло Рощини

А на головній площі міста цими днями було відкрито банер світлій пам'яті цього видатного лікаря

Лесья ВЛАШИНЕЦЬ

Горохівщина вмє шанувати та увічнювати імена земляків, які навіть по своїй смерті славлуть її Богом даними талантами, добродіями, від жертвості якої воістину захоплює дух. У скарбниці цього славетного древнього краю – монографії, пісні, вірші, видані на честь таких його вихідців, а в історії – сотні незабутніх заходів їх вшанування.

Ще до війни з ініціативи Горохівського міського голова Віктора Годика на майдані Незалежності міста було облаштовано величезний щит, на якому з року в рік містяни вже бачили, наче наяву, знайомі обличчя, а юні знайомилися з портретів із відомим художником-іконописцем Олександром Корецьким,

заслуженим працівником культури України, автором славнів «Волинь моя» та «Ти живи сто років, рідний наш Горохів» Степаном Кривеньким, заслуженим учителем України Василем Фецаком, заслуженим працівником України Петром Старушиком. Іменами цих світлої пам'яті унікальних особистостей не перестануть йменуватися роки, вулиці, будинки...

«Хворі, які потрапляли в руки цього хірурга, легендами переповідали, що в його вустах навіть скупе чоловіче слово сприймалося надією, а скальпель творив дива.»

Заслуженому лікареві України Михайлові Рощині (1927–1991) сотні волинян завдячують врятованим життям.

Відкриттю банера на його честь передували дві незабутні події: цьогоріч 2 лютого виповнилося 35 років із сумного дня коли Михайло Іванович відійшов

ми переповідали, що в його вустах навіть скупе чоловіче слово сприймалося надією, а скальпель творив дива.

На церемонії відкриття банера слово вдячності Михайлові Рощині першим мав лідер громади Віктор Годик. Зворушливий сценарій про шанованого колегу писала лікарка КП «Горохівська

■ От сволота!

Полтавець на замовлення фсб встановлював відеонагляд на Волині гля угарів по «Укрзалізниці»

Для виконання завдання підозрюваний оселився в орендованій квартирі біля залізничної станції

Дарина ШЕВЧУК

Правоохоронці затримали на Волині агента російської фсб, який встановлював відеонагляд на наведення ворожих атак на військові ешелони «Укрзалізниці». За скоєне йому загрожує довічне ув'язнення. Про це 3 квітня повідомила пресслужба СБУ.

За даними слідства, завдання російських спецслужб виконував завербований безробітний мешканець Полтави. У поле зору ворога він потрапив, коли шукав легких заробітків у телеграм-каналі. Для виконання завдання чоловік приїхав у Волинську область і оселився в орендованій квартирі біля залізничної станції.

На підвіконні помешкання підозрюваний встановив телефон із камерою з віддаленою трансляцією для російських спецслужб. Так фсб намагалася визначити час

цільного удару.

Під час обшуків у помешкання вилучили кілька смартфонів, які він використовував для зв'язку з фсб та відеофіксації руху поїздів.

«На підвіконні помешкання підозрюваний встановив телефон із камерою з віддаленою трансляцією для російських спецслужб.»

прибуття поїздів, щоб завдати по них при-

Також під час розслідування з'ясу-

багато профільна лікарня» Вікторія Кусевич. За задумом авторки, спогади про хірурга гармонійно звучали від Ольги Кутас, освітянки Горохівського ліцею імені І. Франка, в якому свого часу навчався Михайло Рощина, лікарки Галини Сегоди, сина Петра Михайловича Рощини. До слова, дружина Михайла Івановича – Анастасія Миколаївна теж присвятила своє життя медицині.

Волинь знає Михайла Рощину не лише ексголовином лікарем районної лікарні, професіоналом, який лікував людей, а й патріотом, котрий із юності був у когорті тих українолюбів, котрі боролися за здоровий безмоскальський дух рідної України. Край не забуває його лідером – засновником товариства української мови при Горохівській районній лікарні, стінгазети «Рідне слово» та активістом, котрий доклав чимало зусиль до спорудження в Горохові пам'ятника Тарасові Шевченкові. Дружбу цього чоловіка цінував Євген Сверстюк та багато інших дисидентів.

...До омріяного проголошення Дня Незалежності України пан Рощина не дожив кілька місяців. На його останній дорозі друзі та побратими по духу співаляли йому «Червону калину», а на церемонії відкриття банера цю пісню виконав юний Денис Кусевич.

Увічнення пам'яті лікаря Михайла Рощини цьогоріч горохівчани продовжать ввечером-реквіємом «Життя, віддане людям», створенням інформативної експозиції «Серце, віддане медицині». Всі бажаючі мають можливість поділитися спогадами про спілкування з ним у Книзі вдячності, а Горохівська міська рада удостоїть почесної стипендії імені Михайла Рощини успішних молодих фахівців за відданість покликанню медика.

...До банера горохівчани поклали квіти вдячності, шани та незабуття. ■

валася, що чоловік проводив розвідку на Полтавщині, де відстежував локації мобільних вогневих груп Сил оборони.

Для конспірації зв'язку підозрюваний та його куратор із фсб використовували заздалегідь узгоджені кодові слова та піктограми в анонімному чаті месенджера.

Слідчі СБУ повідомили затриманому про підозру за ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану). Наразі він перебуває під вартою. Чоловіку загрожує довічне позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Німеччина заборонила молодим чоловікам виїжджати з країни без дозволу. Чоловіки від 17 до 45 років, які планують перебувати за кордоном понад три місяці, повинні отримувати спеціальний дозвіл від Бундесверу (Збройні сили Німеччини).

Вийшов друком «Календар знаменних і пам'ятних дат Волині» на 2026 рік. Це спільний проект Волинського краєзнавчого музею та Волинської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки. У календарі на 2026 рік подано 111 дат і 51 наукову довідку.

У Луцькому зоопарку з 1 квітня діють нові ціни: дитячий квиток – 100 грн, дорослий – 200 грн, сімейний – 550 грн, пільговий для студентів та пенсіонерів – 150 грн, пільговий для чинних військовослужбовців та Нацгвардії – 100 гривень, пільговий для багатодітних родин: 80 грн дитячий, 150 грн дорослий. Також пенсіонери 70+ мають право на безоплатне відвідування.

Чекаю у гості!

■ Несподіваний поворот

Фотоколаж: «Суспільне Луцьк».

СУСПІЛЬНЕ
ЛУЦЬК

Алла Сенченко була в російському полоні 8 місяців і 11 днів.

Звільнена з полону судиться із сестрою через понад 1 МІЛЬЙОН гривень виплат

Її сестра отримала виплати, які за законом мали зберігатися на рахунку військової частини

Анна РОМАНЧУК,
Ірина РОМАНЕНКО,
«Суспільне Луцьк»

Звільнена з російського полону 52-річна ветеранка Алла Сенченко понад два роки через суд намагається повернути виплати, нараховані їй за вісім місяців перебування в неволі. За словами жінки, гроші отримала її сестра.

У 2022 році лучанка Алла Сенченко долучилася до лав ЗСУ, де служила стрільцем. У травні її відправили на бойове завдання на передову, де за кілька тижнів вона потрапила в полон. Певний час військовослужбовицю вважали зниклою безвісти, а в лютому 2023 року її звільнили.

У березні Алла Сенченко повернулася додому до Луцька та намагалася отримати належні їй виплати, однак з'ясувала, що гроші перерахували її сестрі Руслані Цепух.

Алла Сенченко каже, що після відновлення банків-

ської картки звернулася до фінансового відділу з проханням перерахувати гроші на її рахунок. Водночас їй повідомили, що вже нараховані суми спрямують на попередню картку. Згодом вона дізналася, що всі виплати отримала сестра на підставі написаної нею заяви.

Наразі ветеранка через суд намагається повернути виплати за період із червня 2022 року по лютий 2023 року. За її словами, йдеться про понад 1 мільйон гривень. Також вона вимагає моральну компенсацію за затримку.

Алла Сенченко пригадує, що під час перебування у полоні в російських Валуйках мала змогу написати листа додому, в якому просила заблокувати її рахунки. За її словами, після повернення вона була шокована ситуацією з виплатами і наполягає на їх поверненні.

Адвокатка Ольга Кудрицька зазначає, що справа вже пройшла дві інстанції та нині перебуває на розгляді у Верховному Суді. За її словами, суд першої інстанції відмовив у позові, аргументуючи це тим, що сестра є членом сім'ї. Водночас чинні на той момент норми передбачали обмежене коло осіб,

які могли отримувати такі виплати, і сестра до нього не входила.

Паралельно відкрили кримінальне провадження щодо можливого перевищення службових повноважень під час нарахування грошей. У ДБР вважають, що виплати могли здійснити незаконно. Обвинувальний акт щодо командира військової частини передали до суду в червні 2024 року, однак провадження зупинили через його участь у бойових діях.

«За словами речниці Волинського обласного ТЦК та СП Уляни Кравчук, Алла Сенченко вказала сестру як єдиного родича, тому кошти перераховували їй.»

Сестра ветеранки Руслана Цепух у коментарі «Суспільному» заявила, що конфлікт пов'язаний не з грошима, а зі спадщиною. За її словами, вона розшукувала Аллу, коли та зникла безвісти, і мала довіреність на житло, якою не скористалася.

Юрист Марко Коломоєць пояснює, що на момент полону діяли норми, за якими виплати могли отримувати лише найближчі родичі – батьки, чоловік або дружи-

на, діти. Якщо таких не було, гроші мали зберігатися на рахунок військової частини. Він додає, що в цій ситуації питання передусім до органів, які ухвалювали рішення про виплати.

У Волинському обласному ТЦК та СП зазначають, що рішення про виплати ухвалює командир частини на підставі заяв родичів і документів військовослужбовця. За словами речниці Уляни Кравчук, Алла Сенченко вказала сестру як єдиного родича, тому кошти перераховували їй.

Наразі у справі тривають два процеси: адміністративний – щодо повернення грошей у Верховному Суді та кримінальний – щодо обставин ухвалення рішень у військовій частині. Юрист Марко Коломоєць вважає, що ця справа може стати показовою, адже подібні випадки непоодинокі.

Зокрема, схожа історія сталася на Рівненщині. Звільнений з полону 22-річний боєць 80-ї окремої десантно-штурмової бригади Дмитро заявив, що його мати привласнила понад 4,2 мільйона гривень виплат і виписала його з квартири. Зараз тривають суди.

Додамо, що Алла Сенченко родом із Луцька, служила в армії з 2018 року та виконувала бойові завдання в зоні ООС. На початку повномасштабного вторгнення повернулася до війська. У травні 2022 року під час оборони Лимана потрапила в полон, де перебувала 8 місяців і 11

днів. Її звільнили 4 лютого 2023 року в межах обміну. Станом на червень 2024 року вона продовжувала службу в ТЦК та СП на Волині.

У той же період Луцька мерія виділила однокімнатні квартири Аллі Сенченко та іншій звільненій з полону держприкордонниці Людмилі Кравчук. Йдеться про житло без ремонту в одній з новобудов на вулиці Зоряній у Луцьку. Площа квартир – 41,3 м² і 40,8 м². ■

■ Кримінальне читиво

Волиняни розсилали «ліві» сигарети по всій Україні

Один із фігурантів визнав провину та задонатив на ЗСУ. Хоча заробили «козаки» на цигарках у рази більше...

Любомира НАТИНКА

На Волині викрили та припинили діяльність каналу незаконного розповсюдження тютюнових

виробів із використанням кур'єрських служб, інформує Бюро економічної безпеки.

Слідством встановлено, що до протиправної діяльності причетні двоє жителів Волині. Вони пересилали тютюнові вироби без марок акцизного податку замовникам через кур'єрські служби по всій території України.

Під час обшуків детективи вилучили 23 тисячі пачок

сигарет без марок акцизного податку орієнтовною вартістю 1,8 мільйона гривень, а також три транспортні засоби, якими перевозили незаконно виготовлену продукцію. З метою забезпечення відшкодування завданих державі

придбання, транспортування, зберігання з метою збуту незаконно виготовлених підакцизних товарів).

Чоловік визнав свою вину та добровільно перерахував 100 тисяч гривень на потреби ЗСУ.

«Детективи вилучили 23 тисячі пачок сигарет без марок акцизного податку орієнтовною вартістю 1,8 мільйона гривень.»

збитків, на вилучене майно накладено арешт.

Одному з фігурантів повідомлено про підозру за ч. 1 ст. 204 Кримінального кодексу України (незаконне

Обвинувальний акт щодо нього разом з угодою про визнання винуватості скеровано до суду. Досудове розслідування щодо іншого учасника схеми триває. ■

■ Пульс тижня

Двоє чоловіків намагалися втекти з України через польські ліси

Якщо з Ковельського району можна втекти у Польщу і в білорусь, то з Камінь-Каширського – лише у білорусь. Виявляється, і туди втікають

Любомира НАТИНКА

У Ковельському районі прикордонний наряд затримав 24-річного жителя Києва. Чоловік рухався у напрямку держрубежу. Як з'ясували правоохоронці, він мав намір незаконно залишити територію України поза встановленими пунктами пропуску, інформує Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон.

Інший випадок стався на території Камінь-Каширщини. Там військовослужбовці одного з прикордонних підрозділів виявили та затримали 35-річного жителя Луцького району. Правопорушника зупинили за кілька метрів до лінії державного кордону під час спроби його перетину.

На обох громадян прикордонники склали адміністративні матеріали за ознаками правопорушення, передбаченого ст. 204-1 КУпАП. Матеріали справ скеровано до суду, який визначить міри покарання. ■

4-річний хлопчик потонув у річці

Тіло дитини з водойми дістали місцеві мешканці

Раїса ІВАНЮК

У селі Селець Ковельського району втопився 4-річний хлопчик. Тіло дитини з водойми дістали місцеві жителі – медики лише констатували смерть.

Трагедія сталася 2 квітня на річці Турія. За попередніми даними слідства, хлопчик грався на березі разом з іншою дитиною та впав у воду. Місцеві жителі витягнули його із річки, а медики намагалися реанімувати, проте безрезультатно.

Наразі всі обставини події встановлюють поліцейські. Слідчі внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 115 КК України (умисне вбивство з відміткою «нещасний випадок»).

Тим часом 5 квітня рятувальники знайшли у водоймі тіло хлопчика 2023 року народження в селі Колки Сарненського району Рівненської області. Пошуки його старшого брата 2021 року народження тривають. Правоохоронці з'ясовують, як двоє маленьких братів, залишених без нагляду дорослих, опинилися біля водойми. ■

Школяр так захотів курити, що сокирою розбив вітрину магазину

Потяг до цигарок ледь серйозно не зіпсував життя неповнолітньому хлопцю

Любомира НАТИНКА

Як йдеться у вирокі Любомльського районного суду, одинадцятикласник у Любомлі сокирою розбив вікно і проник до магазину «Попарим», звідки вкрав 46 електронних сигарет, винісши товару й завдавши шкоди власникам магазину на 49 тисяч гривень.

Дії кваліфікували за ч. 4 ст. 185 КК України – крадіжка, вчинена в умовах воєнного стану. На судовому засіданні обвинувачений повністю визнав провину в крадіжці сигарет і картриджів до них.

Потерпілий зазначив, що йому відшкодували матеріальні збитки, тож претензій до юного крадія більше не має.

Суд у підсумку оштрафував неповнолітнього на 8500 гривень. Ще 3565 гривень стягнули за проведення експертиз. ■

В Ухані (Китай) відбулося «повстання штучного інтелекту»: 200 роботаксі вмиг зупинилися та заблокували пасажирів, паралізувавши рух у місті та спричинивши низку ДТП. Пасажири всередині цих автівок протягом багатьох годин залишалися заблокованими. Інцидент став найгучнішим провалом автономного транспорту, поставивши під сумнів безпеку ШІ на дорогах.

У 2025 році на 10,7 мільйона працюючих в Україні припадало 10,2 мільйона пенсіонерів, 1,7 млн ветеранів, 3,6 млн осіб з інвалідністю та 4,6 мільйона внутрішньо переміщених осіб. Це свідчить про значне зростання потреби у фінансовій підтримці з боку держави, тоді як кількість працевлаштованих, які наповнюють держбюджет податками, зменшилась на 1,3 мільйона з 2021 року.

Львівська міська рада оштрафує Львівську обласну раду за те, що у внутрішньому підвір'ї будівлі ЛОР, яка є національною пам'яткою, самовільно замінили двері на металопластикові замість автентичних дерев'яних. Максимальний штраф за таке порушення – 170 тисяч гривень.

Незагойна рана

«От як військову форму одягну, то почувуюся людиною»

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«У 15 РОКІВ СИН ПРОЙШО ВІШКІЛЬНИЙ КУРС МОЛОДОГО НАЦІОНАЛІСТА»

У жінки такий спогад про свою юність:

– Ми з моїм майбутнім чоловіком познайомилися, як мені було всього п'ятнадцять. Можна сказати, перший раз пішла на дискотеку в клуб і познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком – Петром із села Мерва, що по сусідству з моїми рідними Стариками. Вважай, любов наша зародилася, як тільки побачили одне одного. Петро якраз з армії повернувся – він на п'ять літ старший за мене. Рік зустрічалися, а як мені минуло шістнадцять, то одружилися. Весілля було 12 листопада 1995-го. Трохи в Мерві пожили, трохи – в Стариках, із моїми батьками. А потім купили собі хату.

Троє діток у подружжя. Найстарша – донька Іра, за нею через п'ять літ на світ з'явився Роман, а в 2011-му – наймолодший, Максимко.

– Щоб хату до пуття довести, потрібні були кошти. Тож чоловік їздив на заробітки – працював на будівництві. І я часом влітку, взявши відпустку, теж вибиралася в Луцьку на сезонні роботи (Діана – молодаша медсестра Берестецької лікарні. – Авт.), – каже жінка й тут же додає, яким то помічником був Роман: «Вже в дванадцять років він умів водити трактора, тож як треба було в живна тюки соломи звозити, то ми з ним сідали в кабину, він був за кермом, і їхали в поле.

Закінчивши дев'ять класів, Роман вступив у Берестецьке сільське технічне училище – вивчився на тракториста-машиніста. І навіть із батьком на заробітки трохи їздив. Працьовитий, одне слово, був. Але слова матері захисника-Героя насамперед про

Пам'ятне фото про коротку зустріч воїна-десантника – із мамою й татом.

інше – про те, яким патріотом ріс син. Жінка показує фотознімки з дитинства Романа. На одному з них він, зовсім юний, – у камуфляжному одязі, бордовому береті десантників, а на грудях – стрічка набоїв. Хто міг подумати, що то «програмується» його майбутнє – що настане день, коли солдат Роман Журавель одягне військову форму й візьме до рук справжню зброю, щоб боронити Україну?

– Коли Рома мав п'ятнадцять років, то пройшов вишкільний курс молодого націоналіста, який проводив у Луцьку Національний Альянс (громадська організація «Всеукраїнський молодіжний рух Національний Альянс. – Авт.). Отримав сертифікат легіонера. Він якось розказував, що там були заняття на жививання. Кожен мав викопати собі ямку-окопчик на ніч. А він забавуся взяти лопату, то... ножицком вирив собі цей схрон.

«ТІЛЬКИ ТИМ ІСТОРІЯ НАЛЕЖИТЬ, ХТО СЬОГОДНІ БОРЕТЬСЯ Й ЖИВЕ»

Тепер сертифікат легіонера – у домашньому архіві.

Діана Журавель – на могилі сина, який назавжди залишився 19-літнім.

відчували, що зовсім скоро у нього почне інше життя. Адже, як тільки почалася велика війна, їх, строкочків, перекинули з Житомира за місто. Там вони жили в окопах – на лінії захисту від окупантів. А невдовзі був Слов'янськ на Донеччині – копали окопи для Львівської 80-ї бригади.

– І на Сході України, – пригадує Діана Журавель, – син пів року був ще в статусі строкочка. Розповідав про ворожі прильоти – хтось здав, як Роман казав, що вони там є. А коли минув рік строкочів служби, він вирішив підписати контракт. Так не тільки він зробив, бо все одно вже був там, у пеклі війни, й знав, що може статися в будь-який день. Розповідав про хлопця, в якого мама мала онкозахворювання, то він одним із перших пішов на контракт, щоб отримувати якісь гроші й допомогти їй у лікуванні. І дуже скоро загинув. І так було щоразу: коли йшли на позицію, то виносили «200-х».

Пані Діана згадує, як то, навіть маючи гроші, в 2022 році важко було придбати для Романа щось із екіпіровки, – той же, такий необхідний, якісний бронезахист, тактичні окуляри... Одягнути, взути сина допомогли подруга-волонтерка Тетяна Козирева, підприємиця Наталія Захарчук, головний, як висловилася жінка, в Гор-

«Рому і ще двох вели в полон. Але не довели... Розстріляли...»

хові волонтер – Віталій Гладун. До речі, і молодший син подружжя Журавлів – Максим – разом із іншими хлопчиками-односельцями стояв на блокпості й збирав кошти, які передавав волонтерам, котрі возили на Схід України допомогу нашим захисникам.

«ГОРДІТЬСЯ МНОЮ – Я ВЖЕ – КОМАНДИР!»

Роман дівчі був у відпустці. Перший раз приїжджав ще строкочком. Правда, тоді чомусь, як пригадує його мама, був у цивільному одязі, хоч служив на той час під Слов'янськом:

– Запам'яталося, як син казав, що на «гражданці» йому щось «не так», – «от як військову форму одягну, то почувуюся людиною». І коли приїхав з війни вже в статусі контрактника, у військовому обмундируванні, то й настрої був інший. А виявилось, що то була наша остання зустріч. Повернувшись з відпустки у Лиман, Рома воявав ще два місяці. Якось подзвонив і сказав: «Гордіться мною – я вже – командир відділення!». Мав він у підпорядкуванні десять хлопців.

Упродовж цих двох місяців мама й син майже щодня спілкувалися – Роман дзвонив, есемески присилав. Коли йшов на «нуль», то днів п'ять із ним не було зв'язку, а як тільки з'являлася можливість, то зразу включав мобільку.

І ось такий спогад про останні дні життя сина:

– 10 грудня у мене – день народження. Рома привітав мене. Як завжди сказав: «Я тебе люблю». І того дня, і в наступні, як зараз прокручую в думках, був якийсь уважніший. Він просто знав, у якому пеклі є, бачив, як гинуть побратими. Я говорила йому: «Бережи себе!» – «Бережи», – відповідав. – Все буде добре!». А 14-го подзвонив і повідомив, що буде на позиції. Ніби все, як і раніше. Та на душі, по правді, – тяжко. Минали дні. Вже мав би і з'явитися на зв'язку, але – ні звуку. Мої повідомлення – без відповіді. І тоді я почала піднімати, як кажуть, всіх на ноги. У мене був номер солдата-кухаря (я ж долучилася до волонтерства, й тоді, якраз перед Святим Миколаєм, ми організували передачі на передову, а син скинув його контакти, бо він завжди був на місці базування, коли навіть всі – на позиції). От набрав цей номер. На моє запитання про Романа якусь мить – мовчанка. А потім коротко: «Не знаю. Зв'яжусь з командиром – до кінця дня дам вам знати».

Вертаючись спогадом до того дня, жінка каже, що після таких слів вже зрозуміла – щось «не так». А через пів години солдат-кухар подзвонив і дав номер телефону командира:

– Набрала цей номер. Командир говорить: «Іх взяли в полон».

А потім сім'я отримала документ, що Роман пропав безвісти. Мама понаписувала, куди тільки знала, заявив на розшук сина. А через три дні принесли сповіщення, що 20 грудня Роман Журавель загинув.

– Привезли мені тіло дитини, – розповідає пані Діана. – Похоронили ми Ромчика 30 грудня 2022-го. В довідці вказано, що смерть настала від вибухової травми внаслідок бойових дій. А я ж Романа бачила. Хоч військові не дуже хотіли, щоб ми домовину відкривали. І зрозуміло чому – задув пів голови не було. А на обличчі – слід від кульового поранення. Але тоді я була вдячна, що сина доставили додому, що я маю можливість його похоронити. Стрес, шок – не до того, щоб піднімати питання про якусь додаткову експертизу. І аж через три місяці я, завдяки соцмережам, знайшла маму Роминого побратима, який через місяць після нього загинув. У неї було відео, на якому записано, як наших хлопців росіяни взяли в кильце. Рому і ще двох вели в полон. Але не довели... Розстріляли... Ніхто не розповів, що там відбулося... Через пів року мені вручили його посмертну нагороду – орден «За мужність» III ступеня.

Ця нагорода – продовження, а точніше – підсумок того, яким був Роман змалку, як після вишкільного курсу молодого націоналіста отримав сертифікат легіонера, як жив, тримаючи в душі «Десять заповідей українця-волюнтариста», і «стремився до вершин». Після загибелі сина батьки підготували й видали друком фотозаписом з промовистою назвою «Україна понад усе!».

Роман відповів на це патріотичне гасло – символ боротьби за незалежність України – тим, що віддав за неї життя. ■

АртБарикади

Сцена під землею – правда нагорі: «Емігранти» про війну і людину

Над спектаклем «Ідеальний раб» працювали актори Дмитро Репюк, Валерія Кірілкіна, Остап Годлевський, Катерина Панасюк, режисер Петро Панчук, хореограф Тетяна Сичук, художниця Оксана Гаврилук.

Закінчення. Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ЩЕ РОКІВ 20 ТОМУ МРІЯВ ЗІГРАТИ В «ЕМІГРАНТАХ» РОЛЬ ЗАРОБІТЧИНИ»

Якщо коротко про п'єсу, то вона – про двох польських емігрантів, які змушені жити в одній кімнаті попри кричущо різне виховання, погляди, уподобання. Чи вживаються між собою пролетар-заробітчанин та інтелігент із «політичним» минулим, скільки туги «наживають» вони на чужині й наскільки значима

вова для емігрантів, задля чого хочуть чи ні повернутися додому – нехай про це своєю професійною грою глядачам продовжують переповідати актори. Зазначити варто інше: з початком повномасштабної війни в нашій країні цей сюжет, наче зеркало, відображає життя за кордоном українських біженців.

Пан Панчук каже, що зіграти роль інтелігента в цій постановці він мріяв ще років двадцять тому настільки, що, здавалося, вже вживив її в себе, в свої почуття та рухи, однак туги «наживають» вони на чужині й наскільки значима

вава для емігрантів, задля чого хочуть чи ні повернутися додому – нехай про це своєю професійною грою глядачам продовжують переповідати актори. Зазначити варто інше: з початком повномасштабної війни в нашій країні цей сюжет, наче зеркало, відображає життя за кордоном українських біженців.

Пан Панчук каже, що зіграти роль інтелігента в цій постановці він мріяв ще років двадцять тому настільки, що, здавалося, вже вживив її в себе, в свої почуття та рухи, однак туги «наживають» вони на чужині й наскільки значима

вава для емігрантів, задля чого хочуть чи ні повернутися додому – нехай про це своєю професійною грою глядачам продовжують переповідати актори. Зазначити варто інше: з початком повномасштабної війни в нашій країні цей сюжет, наче зеркало, відображає життя за кордоном українських біженців.

вава для емігрантів, задля чого хочуть чи ні повернутися додому – нехай про це своєю професійною грою глядачам продовжують переповідати актори. Зазначити варто інше: з початком повномасштабної війни в нашій країні цей сюжет, наче зеркало, відображає життя за кордоном українських біженців.

Пан Панчук каже, що зіграти роль інтелігента в цій постановці він мріяв ще років двадцять тому настільки, що, здавалося, вже вживив її в себе, в свої почуття та рухи, однак туги «наживають» вони на чужині й наскільки значима

вава для емігрантів, задля чого хочуть чи ні повернутися додому – нехай про це своєю професійною грою глядачам продовжують переповідати актори. Зазначити варто інше: з початком повномасштабної війни в нашій країні цей сюжет, наче зеркало, відображає життя за кордоном українських біженців.

«МЕНИ НЕ ПОТРІБНИ НА СЦЕНІ ПАНЧУКИ...»

Читачі газети «Волинь» пам'ятають публікації про

На архівному фото: в центрі з басом Корній Годлевський, правді актора Остапа Годлевського, а другий справа з корнетом – Фадей Панчук.

«Мені не потрібні на сцені 17 панчуків, я хочу бачити 17 «Я», які впливають на людей любов'ю, – не втомлювався повторювати він на репетиціях пізніми вечорами в сільському клубі.»

те, як перед війною Петро Панчук створив у рідній Лобачівці народний театр і за п'ять років зумів із гордістю представити цей колектив аматорів столичній публіці. З тих розповідей досі пам'ятаю фразу, якою корифей навчав здібних односельців бути в ролях самими собою. «Мені не потрібні на сцені 17 панчуків, я хочу бачити 17 «Я», які впливають на людей любов'ю», – не втомлювався повторювати він на репетиціях пізніми вечорами в сільському клубі (вдень усі були на роботах у школі, на фермі, в полі...) Роки минають, а це побажання для молодих акторів залишилося одним із ключових Панчукових аксіом.

На його думку, «Емігранти» луцькі колеги дво-

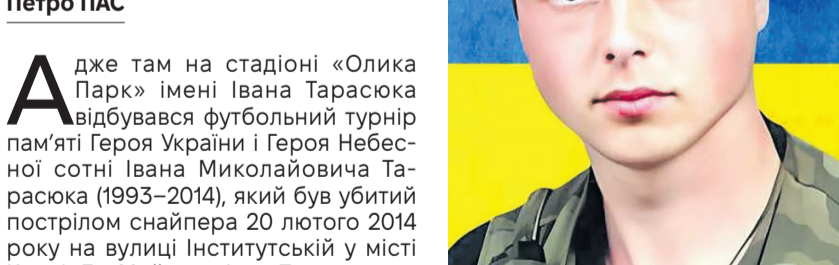
рили професійно. Про все, що вдалося чи ні, вони відтак чують за лаштунками від режисера, вимогливого насамперед до справжності. До слова, в постановці Славоміра Мрожека, не повинно бути жінок. Погодьмося, «вितягнути» виставу двом чоловікам протягом майже двох годин можуть класні актори. Так і є, якщо йдеться про гру Дмитра Репюка та Остапа Годлевського, проте, щоб додати постановці жіночої енергії, підсилити її мисленням протилежної статі, постановник дозволив акторкам Валерії Кірілкіній та Катерині Панасюк «на території 5 хвилин» говорити все від себе... все, що вони вважають доречним в ситуації «сидити 40 хвилин

непомітними в кутку, щоб зіграти манекен». До слова, оплесків за цю імпрізацію глядачі не жалкують! Прем'єра вистави «Ідеальний раб» відбулася ще минулою 17 грудня. Спектакль грають у «Театрі в укрітті», який через війну є дуже схожим до приміщення, що його автор п'єси обрав для проживання для своїх героїв. А ось її закінчення невелика трагедія, за якою виступили оригінальним: після фінального поклону акторки та режисер пропонують глядачам підписувати з приводу двох епілогів: з'явиться побаченого та іншого; з'явиться побаченого, який мають почути й зрозуміти біженці всіх країн світу. Щоб повернутися на батьківщину!

За словами Петра Панчука, у важкий воєнний час у столичних театрах на «Емігрантах» – повний аншлаґ, бо людям, як повітря, потрібна духовність. Було б гірко та страшно, якщо в них було б навпаки – порожньо! ■

Герої не вмирають! Кубок пам'яті волинського Героя Івана Тарасюка поїхав у Ківерці

5 квітня всі футбольні дороги на Волині вели в найновіше місто з дивною історією – Олику

Петро ПАС

Адже там на стадіоні «Олика Парк» імені Івана Тарасюка відбувався футбольний турнір пам'яті Героя України і Героя Небесної сотні Івана Миколайовича Тарасюка (1993–2014), який був убитий пострілом снайпера 20 лютого 2014 року на вулиці Інститутській у місті Києві. До Майдану Іван Тарасюк захищав воротарем місцевого ФК «Олика».

Помагати до Олики з'їхали команди: ФК «Волинь АТО» (Луцьк), НФК «Локомотив» (Ківерці), ФК «КамАЗ Агро» (Острозьке, Рівненська область), ФК «Башлики» (Луцький район) і місцева команда ФК «Олика». Напередодні жеребкування матчів провів батько Івана Тарасюка – Микола Ігорович Тарасюк.

РЕЗУЛЬТАТИ МАТЧІВ:

Увага! Легкої руки зногого волинського аграрія, керівника СГТОВ «Романів» Луцького району Віталія Миколайовича Заремби черговим переможцем акції серед передплатників газети «Волинь» і володарем

1000 гривень

Друзі! Радимо вам звернути увагу і на інше наше видання – «ЦІКАВУ ЧИТАНКУ»

Advertisement for 'Читанка' magazine with various article teasers and subscription information.

Герої не вмирають!

Кубок пам'яті волинського Героя Івана Тарасюка поїхав у Ківерці

5 квітня всі футбольні дороги на Волині вели в найновіше місто з дивною історією – Олику

Герой України Іван Тарасюк був воротарем місцевого клубу – ФК «Олика».

Група А: ФК «Волинь АТО» – НФК «Локомотив» – 2:1, НФК «Локомотив» – ФК «Волинь АТО» – 3:1. Група В: ФК «Олика» – ФК «Башлики» – 1:2, ФК «Башлики» – ФК «КамАЗ-Агро» – 2:0, ФК «КамАЗ-Агро» – ФК «Олика» – 1:4. 1/2 фіналу: ФК «Башлики» – ФК «Волинь АТО» – 1:0, ФК «Олика» – ФК «Волинь АТО» – 1:0. Фінал: НФК «Локомотив» – ФК «Башлики» – 5:0.

Отож, Кубок футбольного турніру пам'яті Героя України і Героя Небесної сотні Івана Тарасюка 2026 року поїхав із Олики в Ківерці. Вітаємо!

■ Ім'я Волині

«Якщо є сув'язь поколінь, то держава – незнищенна»

В останній день березня у Волинській обласній універсальній науковій бібліотеці імені Олени Пчілки відбулася презентація нової книги Андрія Бондарчука «Пуповина предків»

Катерина ЗУБЧУК

«А ГЕРОЇ-ПРОТОТИПИ ЗУСТРІЧАЛИСЯ НА МОЄМУ, ТАКОМУ ДОВГОМУ, ЖИТТЄВОМУ ШЛЯХУ»

Відкрила імпрезу очільниця бібліотеки Наталія Граніч, а модератором її була волинська поетеса, заслужена вчителька України, активна громадська діячка Ніна Горик. Представивши присутнім автора книги Андрія Бондарчука – письменника, журналіста, громадського діяча, який має не одну державну нагороду, є лауреатом обласних літературних премій, Почесним громадянином міста Луцька, Волинської області й свого рідного села Сереховичі, що на Старовижівщині, Ніна Петрівна запропонувала переглянути короткий фільм.

На екрані – кадри, які повертають на початок 1990-х, коли Андрій Іванович став народним депутатом Верховної Ради України 1-го скликання, котра й проголосувала 24 серпня 1991 року за незалежність України. А потім був призначений Всеукраїнський референдум – «і була боязнь, чи ж проголосують люди?». Проголосували. День 1-го грудня став доленосним – 90,32 відсотка громадян підтримали «Акт проголошення незалежності України»...

В архівній хроніці серед депутатів Андрій Іванович ще молодий, а тут – у документальному фільмі, – прокоментувала побачене присутніми Ніна Горик, – йому – 84-ри. В цьому році, 12 грудня, Андрій Іванович святкуватиме своє 90-ліття. І ця непересячна людина й сьогодні своєю творчістю стверджує Україну в усіх її проявах. А наразі мова – про книжку «Пуповина предків». І перше запитання до автора – про задум цього твору, про те, що хотілося сказати?

Подякувавши присутнім за таку зустріч (а на презентацію прийшло багато відомих на Волині людей – шанувальників творчості Андрія Бондарчука й тих, хто високо цінує його громадську діяльність), Андрій Іванович сказав:

– До речі, недавно, 9 березня цього року, Президент України підписав Закон «Про статус Засновника сучасної держави Україна – народного депутата». Це не для хизування я згадав, а для констатації того, що цей за-

Перша троянда автору книжки «Пуповина предків» Андрію Бондарчуку – від модератора презентації Ніни Горик.

кон встановлює офіційний статус та вшановує депутатів, які в 1990–1991 роках проголосували за Декларацію про державний суверенітет та Акт проголошення незалежності України.

А щодо запитання модератора, то відповідь була така:

– Задум написати книжку виник із проблеми, що люди, які обирають владу (тих, від кого залежить доля українського народу), дещо помиляються у критеріях оцінки цих осіб. У нас багато виходить літератури – академічної, наукової. Але широкі кола людей її не читає. Мені хотілося про складне сказати простіше. Не знаю, чи вдалося це зробити. Здається, деякою мірою – так. А героїв-прототипів не довелося особливо придумувати, – вони зустрічалися на моєму, такому довгому, життєвому шляху. Працював над книгою з початку російської агресії в 2014 році. Коли ж почалася повномасштабна війна, я зрозумів, що не могу бути осторонь і не показати героїзм народу, який піднявся на захист України. Кращі молоді люди вистояли черги у військкоматах і йшли воювати.

І про те, що за назвою книжки: – Пуповина предків – це сув'язь поколінь, і якщо така сув'язь є, то держава – незнищенна.

У ДЕНЬ ПРЕЗЕНТАЦІЇ БУЛО ЗІБРАНО 12 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ ДЛЯ ЗСУ

Ніна Горик знайомила зі зміс-

том «Пуповини предків», маючи читацькі враження («прочитала її не один, а три рази»). Й розповідала так, щоб присутні мали уявлення, яку книгу вони можуть тут же придбати чи отримати від автора й таким чином задонатити на допомогу нашим захисникам, адже кошти від реалізації книги автор спрямує на потреби ЗСУ. І, забігаючи наперед, скажу, що в день презентації було зібрано 12 тисяч гривень. Їх, як поінформував редакцію Андрій Бондарчук, поділено порівну між 12-ю бригадою спеціального призначення «Азов» НГУ та «Рубіж», що теж є підрозділом Національної гвардії України...

Оскільки про новонароджену книгу говорила поетеса, громадська діячка, людина, яка духовно – на одній, як кажуть, хвилі з автором, то знайомство з твором було сповнене емоцій. Навіть – з інтригою. У цьому зв'язку мимоволі пригадується фільм, випущений в середині 1980-х, з назвою «Іди і дивись», який добре пам'ятає старше покоління. Того, що показано в стрічці (драматичні події розгортаються під час Другої світової війни в маленькому селі на території білорусі), не передати словами. Так само і за сказаним Ніною Горик щодо «Пуповини предків», ніби була фраза: «Беріть і читайте!».

Як зазначається в анотації на книгу, вона – художньо-публіцистична.

– Є тут сторінки, які можна віднести до публіцистики. Але є

РЕКЛАМА

562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрікет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрікет, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам 0,25 га землі під сільське господарство (с. Підгайці,

Книжка, над якою Андрій Іванович працював з початку російської агресії в 2014 році й продовжив, коли почалася повномасштабна війна.

і розділи, повністю вивершені, як художній твір, – говорила Ніна Петрівна, згадуючи, зокрема, головних героїв Романа Бортника, Сидора Чабана. Твір побудований на грані художнього домислу й реальності (це підтвердив і сам автор, з яким спілкувалася в ході презентації модератор. – Авт.).

А сказане було ще й проілюстроване. Ця ілюстрація – в уривках із книги, які прочитали юні актори, члени театральної майстерні Олени Пчілки (керівник – Наталія Максимчук).

«Я ВЗЯВ ЗЕМЛЮ Й ВІДНОВЛЮ ТУ ГОСПОДАРКУ, ЯКУ ВИ ПОКАЗАЛИ В «ПУПОВИНІ ПРЕДКІВ»

Звичайно, слово і про новий твір, і про автора – шановану в краї людину – говорили присутні на презентації гості. І першим привітав Андрія Івановича онук-тезка Андрій, прототип якого є в книзі – в розділі, де йдеться про нинішню кровопролитну російсько-українську війну. Ще в 2014 році Андрій пішов добровольцем в АТО й воював у складі підрозділу «Азов» до 2017-го. А під час повномасштабного вторгнення був у цьому ж підрозділі з 2022-го по 2024 рік.

– Для мене книга дорога тим, що вона присвячена моїм побратимам, частини яких вже нема, їхнім матерям, всім, хто захищав і захищає Україну. Що гроші, виручені за неї, підуть на потреби ЗСУ.

Свого часу Андрій Іванович створив і очолив Луцьке Хрестовоздвиженське братство святого апостола Андрія Первозванного. Серед присутніх був член цього братства, депутат Луцької міської ради Микола Субуцький. Чоловік, якого називають батьком фермерства на Волині, у своєму слові-подяці автору книги сказав:

– Я взяв землю й відновлюю

ту господарку, яку ви показали в «Пуповині предків», описуючи минуле нашого краю. І для мене це якраз та «пуповина», яка була перервана, – 70 літ її розривали, різали...

– Є такий вислів: «Золота людина». Я б сказав, що Андрій Іванович – діамантова людина. Він не тільки – визначний письменник, журналіст, краєзнавець, а й меценат. Лєвова частка коштів на Хрестовоздвиженське братство, на крипту Хрестовоздвиженської церкви надані ним, – так говорив Аскольд Пекарський, який свого часу був заступником Андрія Бондарчука, коли Андрій Іванович очолював братство.

Автора книги «Пуповина предків» привітав заслужений журналіст України Валерій Мельник, дякуючи Андрію Івановичу за відданість Волині. А доктор історичних наук, професор кафедри історії України ВНУ імені Лєси Українки Анатолій Шваб сказав, що «Пуповина предків» – це «книжка практично – найкращий навчальний посібник, це те, що формує громадянську позицію».

На завершення творчого заходу був сюрприз – відеозвернення Юлії Євтушик із далекої Італії – однієї з тих трьох дочок, яких виховали сусіди Андрія Івановича в його рідному селі Сереховичі (про цю сім'ю йдеться в одному з розділів книжки). Шанувальникам нашої газети ім'я Юлії вже добре відоме – ми не раз розповідали про цю волинянку, яка переклала книгу Андрія Бондарчука про Голлєдомор в Україні – «Уклін ангєлу». Й тепер її можуть прочитати італійці (нагадаємо, що і автор, і перекладач стали лауреатами акції «Волині» – «Людина 2025 року»). І ось Юлія Євтушик, звертаючись до присутніх на презентації нової книги Андрія Бондарчука, сказала:

– Друзі, хочу вас запитати, чи знаєте ви в історії літератури людину, яка на 90-му році життя написала й видала книгу на понад шістьсот сторінок? Я – ні. Ім'я нашого Андрія Івановича можна занести до Книги рекордів Гіннеса... Я ще не мала нагоди прочитати «Пуповину предків». Але добре знаю людину, яка її написала. І тому впевнена, що в ній – не просто сотні сторінок, а роки праці, пам'яті, роздумів і любов до України. Хто знає – можливо, візьмусь за переклад і цієї книги чи хоча окремих розділів. У будь-якому випадку вона мене навчить багато чому, а я, у свою чергу, намагатимусь з її допомогою навчати інших.

Коментуючи це відеозвернення, уривок з якого ми процитували, Андрій Іванович сказав:

– Хоч Юля мене не почує, я щиро вдячний їй за те, що вона робить для своєї країни, перебуваючи далеко від неї. Це, без перебільшення, – повноправний представник в Італії від патріотичних сил України. ■

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясо-яєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Леґард Датський", індики "Біґ-6". Кури-несучки дорослі та підроски.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. **Діє безкоштовно достав-ка.**

Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Люда); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Ірина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – 50 грн.

АВТОРИНОК

● ПРОДАМ: Пасат Б4 універсал (1995 р.в., газ/бензин) та сівалку зернову (4м, Німеччина). Тел. 063 176 54 48, Ольга Миколаївна.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам картоплезбиральний комбайн Анна, гноєрозкидач та трактор Джон Дір 6010 (привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 050

■ Тривожний сигнал

Кулеподібних фонтанів на легендарних Оконських джерелах уже нема...

А на поверхні колись дзеркальної води з'явилися якісь водорослі

Олена ЧЕРНУХА

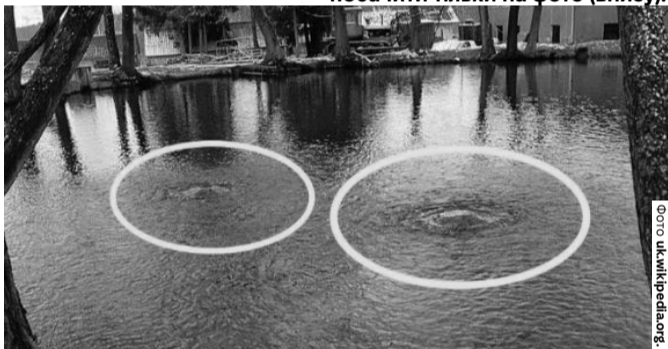
Станом на початок квітня в гідрологічній пам'ятці природи державного значення «Оконські джерела» на Маневиччині досі низьким залишається напір води, в озері вода стала каламутною.

Про це 3 квітня у коментарі «Суспільне Луцьк» розповів староста села Оконськ Петро Биковський. З його слів, Оконські джерела, які частково зникли восени 2025 року, відновилися на початку січня цього року. «Саме джерело вже наповнилося водою. Джерела б'ють, але їхня потужність дуже слабенька на теперішній час. Так, як раніше, вони не б'ють. Причини цього я не можу сказати», – говорить староста.

Востаннє Петро Биковський біля джерел був 2 квітня, коли разом із учнями місцевого ліцею прибирав прибережну територію. З його слів, джерельна вода в самому озері помутніла. «На поверхні – водорості чи щось таке завелось. Можливо, тому, що джерело ніколи не замерзало, а цьогорічної зими замерзло. Джерело біля траси з інтенсивним рухом. Може, якийсь осад утворився на льоду, а коли лід розтанув, то це залишилося в самому джерелі, – припустив посадовець. –

Колись тут вода була ключем – тепер фонтани можна побачити тільки на фото (внизу).

■ Повертаючись до надрукованого

Скандална логопедія отримала 40 годин громадських робіт за хуліганство

Камінь-Каширський районний суд Волинської області визнав винною логопедію місцевого ліцею №1 Іванну Деркач у дрібному хуліганстві. Вона образила іншу вчительку при учнях, нецензурно висловлювалася до батьків і вдарила одного з чоловіків

Дарина ШЕВЧУК

Як йдеться у постанові від 23 березня, інцидент стався 5 березня 2026 року в Камінь-Каширському ліцеї №1 ім. Євгена Шаблювського. Близько 9:00 батьки другокласників прийшли до логопедії, яка напередодні образила іншу вчительку – Тамару Савчук, зокрема некоректно висловлювалася про її загиблого на фронті чоловіка.

Батьки вимагали від Іванни Деркач вибачень, однак вона почала конфліктувати і з ними. На відео, оприлюдненому учасниками інциденту, видно, як вчителька нецензурно висловлюється, коли мова заходить про необхідність перепросити за образи полеглого воїна. Також вона кричала до одного з чоловіків: «На коліна бігом», а до матері учня звернулася зі словами: «Пішла звідси, дура».

Як розповіла ZAXID.NET директорка ліцею Людмила Тішкова, після інциденту вчительці оголосили догану, а в навчальному закладі ініціювали службове розслідування. Під час перевірки опитали свідків і проаналізували обставини конфлікту, після чого Іванну Деркач звільнили.

У суді Іванна Деркач свою вину заперечувала. За словами логопедії, того дня вона проводила індивідуальне заняття, коли до кабінету увірвалися двоє чоловіків. Один нібито кричав і лаявся, а інший – вдарив її в голову та груди, а також пошкодив ногу. За словами жінки, вона зверталася по допомогу до медиків, заступника директора та інспектора з освітньої безпеки, однак ті не допомогли їй. На уточнення судді вона підтвердила, що «висловлювалася діалектизмами» під час конфлікту,

оскільки реагувала на матюки та побої від сторонніх людей.

Водночас батько однієї з учениць розповів, що дізнався про поведінку логопедії від доньки, яка не хотіла йти до школи. Дівчинка сказала, що Іванна Деркач матюкалася під час сварки з іншою вчителькою та говорила жакливі речі про її загиблого чоловіка, який був другом і кумом їхньої сім'ї.

Після цього чоловік разом з іншими батьками дітей 2-Б класу прийшов до директорки школи, яка, за його словами, не реагувала на численні скарги щодо логопедії. Вони попросили поспілкуватися з вчителькою і, за словами чоловіка, хотіли лише домогтися її вибачень. Однак під час розмови Іванна Деркач вдарила потерпілого. У відповідь він відштовхнув її, після чого обвинувачена схопила стілець і почала ним розмахувати.

Після того як учасники конфлікту заспокоїлися, чоловік відійшов від вчительки, а суперечка перейшла у словесну. За його словами, під час неї Деркач поведилася

попри стан води, люди зупиняються біля гідрологічної пам'ятки й набирають її».

«Ці джерела знаходяться у верхів'ї річки Оконки і живляться за рахунок двох природних підземних джерел. Торік восени, коли рівень води в них знизився на 40–50 сантиметрів, обсте-

«Через несанкціоноване втручання у роботу водозабірних споруд, ймовірно, збільшився об'єм забору води й понизився рівень води в водоймі.»

жувати територію виїжджали фахівці Держекоінспекції Волині, – розповів «Суспільне Луцьк» начальник відділу землекористування, кадастру та екологічної безпеки Маневичської селищної ради Петро Філон. З його слів, у акті, який надіслали у Маневичську громаду, екологи зафіксували відсутність кулеподібних фонтанів, які утворювалися під значним тиском підземних вод, та вказали ймовірні причини зменшення рівня води в Оконських джерелах.

«Через несанкціоноване втручання у роботу водозабірних споруд, ймовірно, збільшився об'єм забору води й понизився рівень води в водоймі, – йдеться в акті. – Також у трубах наявні отвори – результат корозії металу або несанкціонованого буріння свердловин».

Як наголосив староста Петро Биковський, за рівнем води в Оконських джерелах продовжують щоденно спостерігати, бо це є гідрологічна пам'ятка природи державного значення. ■

неадекватно. Потерпілий додав, що загалом у конфлікті брали участь близько восьми людей. Події спершу відбувалися в кабінеті, а згодом перемістилися до коридору ліцею. Учителю лаялася на батьків, завуча, поліцейських та інших учителів. Присутні робили їй зауваження і просили припинити конфлікт, однак вона не реагувала.

Суддя Роман Ходачинський визнав Іванну Деркач винною у дрібному хуліганстві (ст. 173 КУпАП) та призначив 40 годин громадських робіт. Рішення набрало законної сили 3 квітня 2026 року.

Додамо, що раніше Іванну Деркач уже притягували до відповідальності за подібну поведінку. Як йдеться у постанові Камінь-Каширського районного суду від 2 квітня 2025 року, жінку також визнали винною у дрібному хуліганстві. За даними слідства, логопедія проводила заняття в актовому залі дитсадка, коли туди зайшла мати одного з вихованців і запитала про спортивний захід.

У відповідь Іванна Деркач порадила звернутися до методиста, а згодом почала ображати жінку. Коли та зробила їй зауваження, педагогиня почала кричати, нецензурно ляється та показала образливий жест. Тоді їй призначили 119 гривень штрафу і зобов'язали сплатити 605 гривень судового збору. ■

■ Пульс тижня

Напився і накинувся на... банер загиблого Героя

Поліцейські офіцери Камінь-Каширської громади встановили особу правопорушника

Олена ВОЛИНЕЦЬ

За повідомленням правоохоронців, 30 березня, близько 22:50 години, у стані алкогольного сп'яніння чоловік пошкодив банер загиблого Героя, що на Алеї Слави у місті Камінь-Каширському.

За фактом дрібного хуліганства на нього складено адміністративні матеріали, які передано до суду. ■

«Напиляли» дерев на 6 661 483 гривні

Масштабну незаконну порубку дерев виявлено на території Камінь-Каширського надлісництва філії «Поліський лісовий офіс» ДП «Ліси України»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Під час здійснення заходів, спрямованих на виявлення та запобігання адміністративних правопорушень, спеціалісти Державної екологічної інспекції у Волинській області зафіксували факт незаконної порубки дерев на території Боровненського лісництва Камінь-Каширського надлісництва філії «Поліський лісовий офіс» ДП «Ліси України».

На місце події було викликано слідчо-оперативну групу і встановлено незаконну порубку 466 дерев таких порід, як ялина, сосна, вільха, дуб та береза. Діаметри пнів зрубаних дерев – від 18 до 69 сантиметрів. Також на місці вчинення порубки зафіксовано декілька пнів із відтиском клейма СП (самовільна порубка) та залишки лісопродукції об'ємом до 20 кубічних метрів.

Сума збитків, завданих державі внаслідок незаконної порубки дерев, – 6 661 483 гривні. За даним фактом відкрито кримінальне провадження. Триває досудове розслідування. ■

Хата – холодна, їсти – нема, а мама – «під мухою»...

Нещодавно під час проведення профілактичного рейду на території Маневичької територіальної громади працівники Служби у справах дітей Територіального центру соціального обслуговування та відділення поліції № 1 селища Маневичі відвідали сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах

Богдана КАТЕРИНЧУК

Під час візиту в одну з сімей, де на вихованні перебуває двоє малолітніх дітей, виявлено, що в помешканні холодно, грубка несправна, в будинку відсутнє електропостачання, їсти не наготовлено, мати перебуває з явними ознаками алкогольного сп'яніння, а батько взагалі проживає окремо. Задля безпеки дітей, члени рейдової групи прийняли рішення про їх направлення до Волинської обласної центру соціально-психологічної реабілітації дітей в місто Ковель.

Надалі буде розглянуте питання щодо позбавлення матері й батька батьківських прав. ■

Посварився – і кинув в авто «коктейль Молотова»

20-річному жителю села Хряськ Камінь-Каширського району повідомлено про підозру в умисному пошкодженні чужого майна

Наталія МУРАХЕВИЧ

Встановлено, що увечері 29 березня 2026 року молодик підпалив заздалегідь заготовлену пляшку із «коктейлем Молотова» та кинув її у заднє скло автомобіля марки Volkswagen Golf, який стояв на подвір'ї домоволодіння у селі Козлиничі. Зробив він це з мотивів помсти, адже напередодні мав конфлікт із власником автомобіля.

Унаслідок пожежі спричинено майнову шкоду на суму близько 300 000 гривень. Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

Увага, конкурс!

«Діду, де вдома можна хитатися, як Лобановський?»

Саме зачіпка про легендарного тренера кийвського «Динамо» і збірної СРСР стала головною зачіпкою для наших учасників. Тож правильних відповідей цього разу було чимало

ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ

Грицько ГАРБУЗ

У минулому номері ми оголосили новий чемпіонат на визначення суперінтелектуала – «Весняний гранатобуз-2026», який пройде у 10 турів (оскільки до закінчення весни залишилося 9 тижнів, то одного випуску ми запропонуємо одразу два завдання).

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрый гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Весняний гранатобуз-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунку: здобутий 1 бал = 100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однаково кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

А зразком, як відгадувати, для вас стане спецзавдання №9 у 2026-му році і відповідь на нього. Переконаєтесь, що нічого складного ми не ховаємо.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-9-2026

Друзі, сьогодні ми заховали предмет, який, не виключено, є у вас удома. Але, можливо, – і нема. Хоч точно ви б хотіли його мати – класна штучка для дорослих... В часи Олександра Македонського чи Богдана Хмельницького його не описують. А ось Бенджамін Франклін, Леся Українка чи Марія Матіос, очевидно, не тільки його бачили...

Асоціативний ряд із предметом: Авраам Лінкольн, «неживий масажист», «мати котиків», Англія, Австрія, «улюбленець дітей», «човен», «лікар для нервової системи», Лобановський, «комфорт», «затишок», «Букова земля», Марк Твен, «бамкало», Пабло Пікассо...

Що знаходиться у гранатобузі? Як поділилася з нами читачка Валентина Новосад з Рівного, відповідь для неї допоміг знайти чоловік, в якого вона запитала, що особливе помічалось за Лобановським? «Та хитався він на тренерській лаві». – «Діду, – кажу, – а де у нас вдома можна хитатися, як Лобановський?». – У нас вдома ніде, але на дачі ж є крісло-гойдалка! – усміхнувся мій Петро.

Але найпершою правильне слово-відповідь на запитання – «крісло-гойдалка» – нам надіслала Віта Бобко з Луцька, яка й отримає спеціальний приз від Грицька Гарбуза.

А нам час оголошувати новий тур, хоча відповідь і на перший приймається ще до 10 квітня.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-2

Сьогодні ми заховаємо від вас цікаву тварину. Згадайте про неї і в сьогоднішньому номері видання.

А допоможе вам вийти на неї такий асоціативний ряд: качур; «Ювентус»; газета; кульок; олень; США; Обухів; москва; суперплавець; Юля.

Що за тварина знаходиться у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати до 10 квітня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приєднуйтеся до нашої забавки – точно не пошкодуєте, ще й станете розумнішими!

Газетний серіал

– Нічого собі... – сказала Параска.

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення. Початок – на с. 16

Остап ЧЕРЕШНЯ, у співпраці з Мурчиком-Копілотом

– Давай міряться! – раптом заявила Параска.

– Чим?! – аж відступила Палажка.

– Яйцями! Чим ще?! Поставили вони їх на стіл, як судді на змаганнях.

Парасчине – червоне, як мак на сонці.

Палажчине – ніжне, як ранкова роса.

Стоять. І мовчать.

А повітря між ними – як перед грозою.

– Моє – як писанка! – гордо сказала Параска.

– А моє – натуральне, – не відступала Палажка.

– Та воно ж таке «натуральне», що курка його не впізнає!

Сварка вже піднімалася, як дріжджове тісто – ще трохи, і полізе через край.

– От у Луцьку теж так... – раптом підхопила Параска, не збавляючи обертів.

– Спочатку дивляться, як хто виглядає. А Поліщук був геть не як поліщук: червона курточка, по-модному підстрижена борода, накачаний...

– А потім дивляться, що

зробив, – кивнула Палажка. – Бо одяг – то обгортка.

– А начинка – то вже інше діло! – резюмувала Параска і додала: – Але ж нова Катерина одягається вже як сама Юля!

– І не кажи. Може, хтось їй нагадає, що по одягу тільки зустрічають...

– А проводжають як Поліщука... Ніхто за нього не заступився! Дивись, ще Лу-

Тихі. Аж святі.

– Оце вам, – сказав він спокійно. – По одній.

– Це ще що за політика? – звузила очі Параска.

– Компроміс, – спокійно відповів Омелян. – Щоб не сварилися. Бо Великдень же.

Жінки замовкли. Навіть вітер, здається, перестав рухати гілля.

«А Поліщук був геть не як поліщук: червона курточка, по-модному підстрижена борода, накачаний...»

чик і її запитає, за які «мани» такі «шмотки»?

Мурчик-Копілот зітхнув: – Люди дивні. Я от ніколи не оцінюю kota по шерсті. Головне – як він мишу ловить.

І тут... до хати зайшов дід Омелян.

Подивився на яйця. На жінок.

І знову – на яйця. Зітхнув. І мовчки вийшов.

Повернувся за хвилину. У руках тримав дві писанки. Не просто фарбовані. А розписані.

З візерунками, як у церкві на рушниках.

– Це ти де взяв?.. – тихо спитала Параска.

– Та робив, – знизав плечима Омелян. – Поки ви там... змагалися.

Палажка взяла свою писанку. Параска – свою.

Подивилися. І вперше за весь ранок... не знайшли, до чого причепитися.

Мурчик-Копілот підняв голову: – Оце рівень. Коли чоловік не сперечається – він уже виграв.

– Омеляне... – тихо сказала Параска.

– Що?

Судоку

Відповіді – в наступному номері.

Заповніть порожні клітинки так, щоб в кожному рядку, стовпчику і квадраті 3x3 були цифри від 1 до 9 по одному разу.

		8	1					9
		1	3	4	2			
7					6			
1			2			3		
6				3	1	7	2	
			5	2				1
		3	8		4			
		1						8

Відповіді на судоку за 1 квітня 2026.

6	7	2	1	3	8	9	4	5
1	9	5	7	4	2	6	8	3
3	8	4	5	6	9	2	7	1
7	6	9	4	8	1	5	3	2
4	3	8	2	9	5	7	1	6
5	2	1	3	7	6	8	9	4
2	5	3	8	1	7	4	6	9
9	1	7	6	2	4	3	5	8
8	4	6	9	5	3	1	2	7

Судоку-мозаїка містить в собі додаткову таблицю з дев'яти клітинок з числами від 1 до 9.

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
11, 18, 25 квітня.
ефективне лікування від **АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Усміхніться!

Виявилось, що узгодити день весілля просто нереально. Бо я хочу у жовтні, а коханий хоче, щоби від нього відчепились.

Молода, чарівна, забезпечена, маю дві вищих освіти, квартиру, машину. Нікого не

– А ти ще зробиш? Палажка одразу: – І мені! Омелян усміхнувся. – Буде вам іще. Тільки без віїни.

І яйця на столі раптом перестали бути приводом для сварки.

Бо поруч з'явилось щось важливіше. Те, що не фарбується. А робиться руками.

... І тут... над Великою Грушею загуло. Не вітер. Не трактор. Щось інше.

– Ой... – прошепотіла Палажка.

– Та не панікуй, – сказала Параска, хоча сама вже дивилася в небо.

Пролетіли два дрони. Як дві чорні думки. І раптом – шурх!

Щось упало. Прямо на їхній город. Але не вибухнуло.

Підійшли. Придивилися.

– Та це ж... – прошепотів Омелян.

– Оце так... – видихнула Палажка.

– Нічого собі... – сказала Параска.

На землі лежав... мішок з цигарками.

Мурчик-Копілот поважно підсумував: – От так завжди. Спочатку сварка через яйця, а потім – нова справа з неба падає.

Саме в цей момент у двір зайшов дід Левко.

Подивився на небо. Потім на цигарки.

Потім на всіч. І посміхнувся так, як по-сміхаються люди, коли запахло пригодною.

– А це вже цікаво... – тихо сказав він.

– Що саме? – хором спитали всі.

Він примружився. – Треба буде з'ясувати... хто це у нас тут таким способом товар ганяє.

Пауза. – Бо це вже не яйця.

Мурчик підняв голову: – О, починається. Я вже відчуваю – буде серія.

... А Великодні яйця тим часом стояли на столі. Різні.

Але вже без сварки. Бо життя, як виявилось, швидше підкидає нові сюжети, ніж старі встигають посваритися.

Далі буде. ■

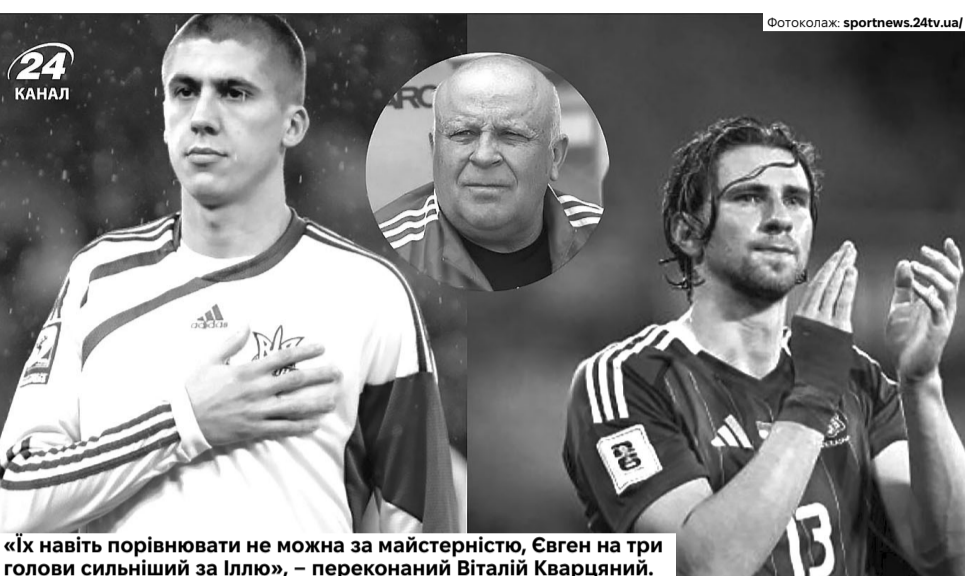
шукаю, нічого не продаю, заміж не лаштуюся! Просто хизуюся...

– Вийдеш за мене? – Так, любий! – Дуже добре. Моя зміна починається о 7-й. Не запізниш.

☺☺☺

Футбол

«Хачеріді і Забарний – це небо і земля»

Фотокіраж: sportnews.24tv.ua/

«Іх навіть порівнювати не можна за майстерністю, Євген на три голови сильніший за Іллю», – переконаний Віталій Кварцяний.

Знаменитий екстренер «Волині» 72-річний Віталій Кварцяний поділився своїми думками щодо Іллі Забарного, порівнявши його з экс-підопічним – Євгеном Хачеріді

Андрій ПИСКУН, blik.ua

Там є один-три футболісти, ті ж Пономаренко, Пищур, Синчук. Вони трохи егоїсти в грі, хочуть багато брати на себе, а це хороша якість для збірників. Також можна назвати Степанова, але поки він поступається Пищурі і Пономаренку. Йому потрібно загартувати характер.

коленко непоганий, має резерви розвиватися. А от у Забарного пішов спад: він погано грає головою, позиційно помиляється. Якщо він і далі сидітиме в ПСЖ, то з часом втратить свій рівень і місце у збірній, коли з'являться потужні та високі захисники.

У Хачеріді в голові гуляв вітер, але по майстерності він був поза конкуренцією. Хачеріді і Забарний – це небо і земля, їх навіть порівнювати не можна за майстерністю, Євген на три голови вищий. Задня лінія має бути монолітною – як Хачеріді чи Дем'яненко. Лужний бігав по 20 разів від воріт до воріт! А зараз таких гравців немає.

Середньої лінії такої, як Михайличенко, Буряк,

«Я не люблю гру поперек і назад. Мене це коробить і мучить.»

У нас дуже велика проблема із захисниками. Такого, як ван Дейк, я в нас не бачу. Центральний оборонець має бути 196 см і вище. Лівий захисник Ми-

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 22-го туру: «Полтава» – «Олександрія» – 3:3, «Колос» – «Металіст 1925» – 0:0, «Динамо» – «Карпати» – 0:1, «Кривбас» – «ЛНЗ» – 0:3, «Шахтар» – «Рух Львів» – 3:0, «Оболонь» – «Зоря» – 3:3, «Полісся» – «Верес» – 3:3, «Епіцентр» – «Кудрівка» – 1:0.

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 22 ТУРУ:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П О
1.	«ЛНЗ» (Черкаси)	22	16	2	4	33:12 50
2.	«Шахтар» (Донецьк)	21	15	5	1	51:12 50
3.	«Полісся» (Житомир)	22	13	4	5	37:15 43
4.	«Динамо» (Київ)	22	12	5	5	49:24 41
5.	«Металіст» (Харків)	21	9	8	4	24:13 35
6.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	22	9	7	6	33:31 34
7.	«Колос» (Ковалівка)	22	8	9	5	20:20 33
8.	«Зоря» (Луганськ)	21	7	8	6	30:27 29
9.	«Карпати» (Львів)	22	7	8	7	30:26 29
10.	«Оболонь» (Київ)	22	6	7	9	20:36 25
11.	«Верес» (Рівне)	21	5	8	8	17:25 23
12.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	21	7	2	13	26:35 23
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	22	5	6	11	24:36 21
14.	«Рух Львів» (Львів)	22	6	1	15	16:35 19
15.	«Олександрія» (Олександрія)	22	2	6	14	17:43 12
16.	«Полтава» (Полтава)	22	2	4	16	19:56 10

У гонці бомбардирів із 9 забитими голами лідирують три форварди: Матвій Пономаренко із київського «Динамо», Бабукар Фаал із львівських «Карпат» і нападник луганської «Зорі» Пилип Будківський, який один гол забив із пенальті.

Коньков чи Веремєєв – теж жодного. Вони шукали пасом Блохіна, Онищенка чи Євтушенка, а нинішні розвертаються і грають назад. Наші крайні хави не обігрують суперників, а просто оббігають їх, як фішки. Чому Ямал виділяється? Бо він саме обігрує!

...Непогано виглядав Ярмолюк, але він не націлений на ворота – це великий недолік. Якщо він буде тільки віддавати назад і поперек, перепасовувати туди-сюди, щось там підстраховувати в центрі

поля – це тільки півфутболіста. Невже тренер в АПЛ йому не каже: «Ти повинен сам закінчувати атаки, а не шукати зайвий пас»? Він зіграв майже без втрат, але гравця оцінюють за вмінням завершувати атаки, давати гольові передачі та забивати самому. У нього цього немає, тому я не можу вважати його найкращим.

У першому таймі проти Албанії непогано виглядав Яремчук. Гуцуляк забив гол, але за перші 45 хвилин лише три рази м'яча

торкнувся. Пів матчу пішки проходив на півзігнутих. З такою грою він би грав тільки у четвертому складі «Динамо» часів Блохіна та Дем'яненка.

Малиновський ще шукав себе на полі після пропущеного матчу зі шведами, багато пасів віддавав назад. Так, добре пробив штрафний, але з гри у нас ніхто не націлений на ворота. У мене виникає питання: чому з позицій 16–20 метрів, де можна пробити в ближній чи дальній кут, вони цього не роблять? Краще віддають пас поперек. Я не люблю гру поперек і назад. Мене це коробить і мучить.

– Як оціните суперників України по Лізі націй, де нам грати восени: Грузія, Північна Ірландія, Угорщина?

– Всі команди зубасті та агресивні. З ними не вийде грати так само, як із албанцями. Треба буде добре постаратися та покращити гру, щоб на щось розраховувати.

ЯКИЙ РАХУНОК?

Товариський матч. Україна – Албанія – 1:0 (Олексій Гуцуляк. 46 хв).

Україна: Різник, Михайличенко, Сарай, Забарний, Конопля (Тимчик, 64 хв.), Малиновський (Піхальонюк, 74), Ярмолюк (Калюжний, 64), Шапаренко (Судаков, 83), Волошин (Зубков, 74), Яремчук (Пономаренко, 64), Гуцуляк (Циганков, 83).

Стадіон: «Сьютат де Валенсія» (Валенсія, Іспанія). **Арбітр:** Хуан Мартінес (Іспанія). ■

Оле, але, але, але!

Хто проти кого гратиме на Чемпіонаті світу-2026

Але серед 48 збірних Мундіалю, на жаль, не буде України, яку бездарно очолює і хоче й надалі очолювати тренер Сергій Ребров

Петро ПАС

Чемпіонат світу-2026 з футболу відбудеться з 11 червня до 19 липня у трьох країнах: США, Мексиці та Канаді.

На Мундіалі зіграють 48 команд – найбільша кількість в історії турніру. Вони поділені на 12 груп, у кожній – по чотири збірні.

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ-2026 З ФУТБОЛУ: УСІ ГРУПИ

Група А: Мексика, Республіка Корея, Південна Африка, Чехія.

Мексика – один з трьох господарів Чемпіонату світу-2026 з футболу. Чехія – фіналіст чемпіонатів світу у 1934 та 1962 роках.

Група В: Канада, Швейцарія, Катар, Боснія і Герцеговина.

Канада – ще один господар Чемпіонату світу-2026 з футболу. Катар – господар попереднього ЧС, як і Боснія, і Герцеговина лише вдруге в історії зіграє на турнірі (для боснійців це перший мундіаль

за 12 років)

Група С: Бразилія, Марокко, Шотландія, Гаїті.

Бразилія – рекордсмен за участю (23 із 23 можливих) і перемогами (5) на чемпіонатах світу, Марокко чотири роки тому встановило рекорд Африки виходом у півфінал ЧС. Для Гаїті це другий чемпіонат світу в історії і перший за 52 роки.

Група D: США, Австралія, Парагвай, Туреччина.

США – останні з трьох господарів чемпіонату світу з футболу та півфіналісти ЧС-1930. Туреччина – бронзовий призер ЧС-2002.

Група E: Німеччина, Еквадор, Кот-д'Івуар, Кюрасао.

Німеччина – 4-разовий переможець чемпіонатів світу з футболу (востаннє у 2014-му). Кюрасао – абсолютний дебютант турніру.

Група F: Нідерланди, Японія, Туніс, Швеція.

Нідерланди тричі грали у фіналі чемпіонату світу з футболу (востаннє у 2010-му), жодного разу його не вигравали. Швеція – фіналіст ЧС-1958.

Група G: Бельгія, Іран, Єгипет, Нова Зеландія.

Збірна Ірану відібралася на Чемпіонат світу-2026, але її участь у турнірі під питанням: усе – через військову операцію США та Ізраїлю проти країни. Бельгія

– бронзовий призер чемпіонату світу-2018.

Група H: Іспанія, Уругвай, Саудівська Аравія, Кабо-Верде.

Іспанія – чинний чемпіон Європи з футболу та чемпіон світу 2010 року. Уругвай – перший в історії переможець ЧС (виграв його у 1930-му). Кабо-Верде – дебютант мундіалів.

Група I: Франція, Сенегал, Норвегія, Ірак.

Франція грала у фіналах двох останніх чемпіонатів світу (виграла у 2018-му, прогнала у 2022-му). Для Іраку це другий ЧС в історії і перший – за 40 років.

«Збірна Бразилії – рекордсмен за участю (23 із 23 можливих) і перемогами (5) на чемпіонатах світу.»

Група J: Аргентина, Австрія, Алжир, Йорданія.

Аргентина – чинний чемпіон світу з футболу, Австрія – бронзовий призер ЧС-1954. Йорданія – ще один абсолютний дебютант турніру.

Група K: Португалія, Колумбія, Узбекистан, ДР Конго.

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ З ФУТБОЛУ 2026™

ГРУПОВИЙ ЕТАП

- Група А:** Мексика, ПАР, Республіка Корея, Чехія
- Група В:** Канада, Боснія і Герцеговина, Катар, Швейцарія
- Група С:** Бразилія, Марокко, Гаїті, Шотландія
- Група D:** США, Парагвай, Австралія, Туреччина
- Група E:** Німеччина, Кюрасао, Кот-д'Івуар, Еквадор
- Група F:** Нідерланди, Японія, Швеція, Туніс

- Група G:** Бельгія, Єгипет, Іран, Нова Зеландія
- Група H:** Іспанія, Кабо-Верде, Саудівська Аравія, Уругвай
- Група I:** Франція, Сенегал, Ірак, Норвегія
- Група J:** Аргентина, Алжир, Австрія, Йорданія
- Група K:** Португалія, ДР Конго, Узбекистан, Колумбія
- Група L:** Англія, Хорватія, Гана, Панама

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ З ФУТБОЛУ 2026

Усі учасники Чемпіонату світу-2026 з футболу.

Португалія – бронзовий призер Чемпіонату світу-1966 з футболу. Також у цій групі одразу два дебютанти: Узбекистан та ДР Конго.

Група L: Англія, Хорва-

тія, Панама, Гана.

Англія – чемпіон світу-1966. Хорватія на двох попередніх мундіалях фінішувала у топ-3: срібний призер ЧС-2018, бронзовий – у 2022 році. Вдруге в

історії на чемпіонаті світу зіграє збірна Панами.

До раунду 1/16 вийдуть команди, які займуть перше і друге місце, а також 8 найкращих третіх збірних. ■

Кримінальне читиво

– Вони не мали тебе знайти... – прошепотіла вона. – Іди. Хоч ти врятуєся.

Система «Грошопровід»

Вона знала правду. Він не міг її не шукати. Але система – не відпускає нікого

Закінчення. Початок у «Волині» за 25 березня і 1 квітня.

Василина ПИСАНКА

ЧАСТИНА 3: «НЕ ШУКАЙ ВСЮ ПРАВДУ»

«ВІН НЕ ВІДПУСТИТЬ»

У коридорі стояла напруга. Така, що її можна було різати ножом.

Полковник Гнатюк не поспішав. Він знав: поспіх – для тих, хто сумнівається.

– Останній раз кажу, Андрію, – тихо мовив він. – Відпусти її.

Кравчук не рухався. Софія стояла поруч. Її пальці тремтіли, але голос був несподівано спокійним:

– Він не відпустить. Гнатюк зітхнув. – Шкода. Ти був хоросим слідчим. – Був? – глухо відповів Кравчук. – Є різниця.

ТЕ, ПРО ЩО НЕ ПИШУТЬ

– Ви називаєте це контролем? – Кравчук зробив крок уперед. – Гроші ходять, як кров по трубах, і ви просто... стежите?

– Ми не «просто стежимо», – холодно відповів полковник. – Ми даємо системі працювати.

– Якій системі?! – Тій, що виграє війну. Тиша.

Софія заплустила очі.

– Це не ті гроші, що ти думаєш, Андрію, – прошепотіла вона. – Частина – так, бруд. Але частина...

– Частина – що? – різко кинув він.

Вона подивилася на нього.

– Частина – те, про що не пишуть.

РІШЕННЯ

Кравчук мовчав. Він дивився на трубу, що проходила крізь будівлю. На темряву всередині.

На список.

На Софію.

Все складалося в одне.

І нічого не складалося.

– Якщо це правда... – повільно сказав він, – то

чому ви мене зупиняєте?

Гнатюк ледь усміхнувся. – Бо правда – це не те, що можна дозволити кожному.

– А я, значить, «кожен»?

– Ти – той, хто ще може зробити вибір.

ПОСТРІЛ

Все сталося швидше, ніж думка.

Софія різко вирвалася вперед.

– Ні!

Постріл. Глухий. Короткий.

Вона здригнулася. І повільно опустилася на підлогу.

– Софіє! – крик Кравчука розрізав коридор.

Він упав поруч, притискаючи її до себе.

– Тримайся... чуєш? Тримайся...

Її губи тремтіли.

– Я... не хотіла... щоб ти...

– Мовчи! – він стискав її руку. – Ти житимеш, чуєш?!

Вона ледь усміхнулася.

– Ти... завжди... дивився...

ніби знаєш правду...

Сльоза скотилася по її щоці.

– Не шукай... її... всю...

Його голос зірвався:

– Чому?..

Вона дивилася просто в нього.

« – Гроші ходять, як кров по трубах, і ви просто... стежите? »

– Бо... тоді... не буде... заради чого...

Її пальці ослабли. І – впали.

ПІСЛЯ

Ніхто більше не стріляв. Ніхто не рухався. Навіть Гнатюк стояв мовчки.

Кравчук сидів на підлозі, тримаючи її. І дивився в одну точку.

– Це було не обов'язково, – тихо сказав полковник.

Кравчук не відповів.

– Ти міг піти.

Тиша.

– І досі можеш.

Кравчук повільно підняв голову. Його очі були порожні.

– А вона могла жити.

Гнатюк нічого не сказав.

ГРОШОПРОВІД

Через кілька днів справу закрили. Офіційно – ні-

чого надзвичайного.

Неформально – все залишилося.

Труба. Сейф. Потіки.

Вони не зникли. Вони просто стали тихішими.

ЕПІЛОГ

Кравчук стояв у тому самому паркінгу. Сам.

Темрява була такою ж.

Труба – тією ж.

Він дивився в неї довго.

Дуже довго. А потім дістав із

На дні металевої шафи був спеціально облаштований отвір, через який можна було миттєво скинути кошти.

Уроки життя

Марія. Більше нікому не потрібна...

Мені знадобилося сімдесят років, щоб зрозуміти: найгірша мука – це не порожня хата. Справжній біль – це жити серед людей, які тебе більше не помічають

Марія ЦВИД

Мене звати Марія. Цьогоріч мені виповнилося сімдесят. Це число, що пахне історією, прожитим часом і зморшками, які порізували не лише шкіру, а й саме серце.

Я гадала, що дійшовши до цієї межі, відчую мудрість, спокій... щось схоже на нагороду за все, що віддала.

Але – ні.

Натомість я відчувала тишу. Не ту добру тишу, що обіймає за плечі...

А холодну мовчанку, яка щомиті нагадує: ти більше нікому не потрібна.

Мій чоловік відій-

ФОТО: facebook.com/cikavotadushevno.

«Я наївно вірила, що колись ця любов повернеться сторицею».

« Старість – не в шкірі. Старість починається тоді, коли любові, яку ти віддав, немає куди повернутися... »

слово, щоб мене втихомирити.

Його смерть не просто лишила порожній стілець... вона перекосила мій світ.

Я залишилася з дітьми, Сашком та Оленкою. Ростила їх у любові... цими втомленими руками, що завжди були готові пригорнути.

Ми не розкошували, але в них ніколи не бракувало тарілки гарячого борщу чи обіймів посеред ночі.

Я наївно вірила, що колись ця любов повернеться сторицею.

Але роки минали... і їхня ніжність стала схожою на спогад, а не на живу присутність.

– «Мамо, я сьогодні не зможу».

– «Мамо, такий завал на тижні».

– «Мамо, я потім передзвоню».

А я все чекала. Так чекають лише ті, хто досі безтямно любить.

Аж поки одного дня Сашко не сказав: «Мамо, переїжджай до нас. Щоб не киснути на самоті».

Я сприйняла це як дарунок долі.

Запакувала все своє життя у дві коробки.

Покинула свою хату, своє крісло, свої вазони, свої вікна...

І забрала з собою лише серце.

Спершу все було ніби добре. Ранкова кава. Обійми онука. Сміх у вітальні.

Та з часом... погляди змінилися.

Слова – теж.

– «Мамо, не чіпай цього».

– «Мамо, не сиди в залі, коли в нас гості».

– «Мамо, ти знову розкидала тут свої речі?»

Дрібниці.

Крихітні рани.

Кожна потроху відризала частинку мене.

Аж поки тієї ночі я не почувла, як невістка шепоче синові:

– «Твоя мати тут... як тінь. Нам легше, коли вона просто мовчить».

Щось у мені тріснуло.

І я не знала, як це склеїти.

Я не плакала.

Дивно, як душа звикає боліти без сліз.

Через місяць я по-

кишені аркуш.

Список. Її ім'я все ще було там. Він затримав на ньому погляд.

Наче намагався запам'ятати ще раз. Останній.

Пальці стиснули папір. Він зім'яв його.

І повільно... кинув у отвір.

Аркуш зник у темряві. Без звуку. Наче його ніколи й не було.

...

Кравчук стояв ще кілька секунд. А потім розвернувся.

І пішов. Не обертаючись.

...

Труба мовчала. Як і місто. Як і правда, яку краще не знати.

P.S.: За офіційною інформацією, під час слідчих дій в офісі столичного адвоката СБУ було виявлено інженерну конструкцію у сейфі з вбудованою трубою для оперативного переміщення готівки. Правоохоронці вилучили значні суми коштів у різних валютах. Обставини справи з'ясовуються. ■

На дні металевої шафи був спеціально облаштований отвір, через який можна було миттєво скинути кошти.

їхала. Ніхто мене не зупиняв.

Тепер я живу в маленькій квартирці, де сонце заглядає в кухонне вікно.

Повільно готую собі каву. Слухаю, як цокає годинник. Іноді пишу листи, яких ніхто не прочитає.

Це – не велике життя. Але воно моє. І тут я, принаймні, існую.

Я зрозуміла, що самотність – це не жити однієї.

Справжня самотність – це бути поруч із тими, хто на тебе не дивиться, хто слухає, але не чує, хто дає тобі говорити, але не відчуває твого болю.

Старість – не в шкірі.

Старість починається тоді, коли любові, яку ти віддав, немає куди повернутися.

І це боляче...але це вчить.

Сьогодні я хочу лише одного: щоб коли моє життя скінчиться, воно застало мене Людиною... а не завадою.

Джерело: facebook.com/cikavotadushevno.

■ Се ля ві

Заповіт на двох ногах

Або Чому гірко плакав батько

Лія ЛІС

Тату, ти б уже почав думати, що з хатою робити-меш.

– Як це – що робити-му?..

– Ну... якщо колись тебе не стане, краще, щоб усе було оформлено. Щоб потім гризоти не було.

Він опустил очі. Це вже не були налякати, як раніше. Тепер йому казали це просто в лоб. У власному домі.

– Та ти не гнівайся, тату, – додали вони. – Ми просто хочемо певності. Щоб ти випадково все комусь одному не відписав. Або, ще гірше... щоб хтось чужий не прийшов претендувати.

І ось воно... Справжній страх. Вони боялися втратити не батька. Вони боялися втратити те, що батько мав.

Як же це боляче. Як розчаровує.

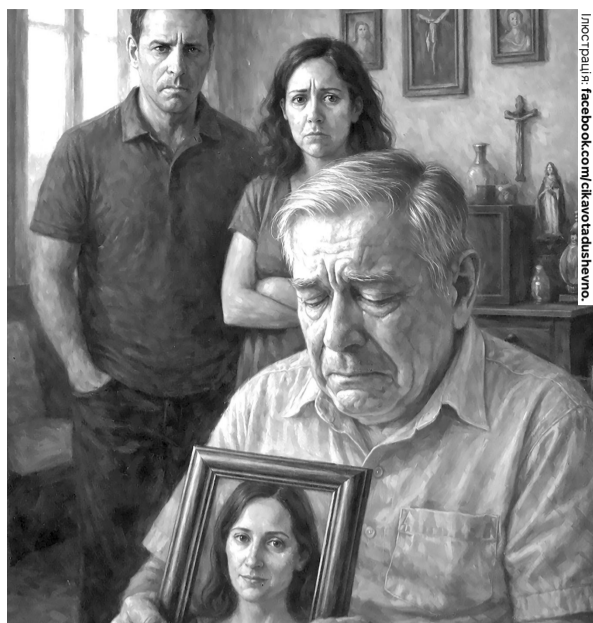
Бо ця хата – то не просто цегла й розчин.

Це була любов.

Це була праця до сьомого поту.

Це була історія, яку він по цеглинці мурував разом із дружиною... маючи більше віри, ніж грошей.

Тут народилися його діти.

«Ми з матір'ю просто хотіли, щоб ви стали людьми...»

Тут він спав на підлозі біля ліжка, коли хтось із них недужав.

«Справжній спадок ви вже отримали. Він називається «виховання». Він називається «совість».»

Тут він уперше заплакав від полегшення, коли зміг нарешті наповнити комору харчами.

Він гарував роками, щоб у них був дах над головою... навіть якщо під цим дахом часом панувала втомлена тиша.

А тепер з ним говорили так, ніби він уже не рахувався.

Ніби він – просто формальність.

Зайвий клопіт.

– То ви вже так поспішаєте загарбати те, що я маю? – спитав він із вологими очима.

– Та ні, тату, ти що...

– Тоді що? Боїтеся, що я заживуся на цьому світі довше, ніж ви розраховували?

Тиша.

Одна з тих тиш, що тиснуть на плечі. Що болять.

Яка викрикує все те, що про те мовчать.

– Послухайте, – сказав він твердо. – Не знаю,

що ви там собі навігадували про спадок. Але це не премія. Це не борг. І вже точно... це не мій обов'язок перед вами.

Він підвівся. Підійшов до портрета дружини. Подивився на неї, ніби шукаючи підтримки.

– Ми з матір'ю дали вам усе. Усе! Нічого не просили натомість. Ні подяк, ні почестей. Ми просто хотіли, щоб ви стали людьми...

Але тепер я бачу: для вас ми вже не люди.

Ми для вас – заповіт на двох ногах.

І з розбитим серцем він підсмував:

– Якщо я захочу продати цю хату – я це зроблю. Якщо захочу віддати чужим – теж віддам. Бо я її заробив. Бо вона далася мені кров'ю і мозолями. Я звів її власними руками й омив власними сльозами. Справжній спадок ви вже отримали. Він називається «виховання». Він називається «совість». І якщо ви цього не навчилися... то жодні статки вас не врятують.

Тієї ночі він зачинив двері своєї кімнати... і заплакав.

Не через те, що вони сказали.

А через те, про що вони назавжди забули.

Мораль: Хто вимагає спадку, поки батько живий... той дивиться не на батька. Той заглядає у його кишеню.

Джерело: facebook.com/cikavotadushevno. ■

■ Вічні істини

Коли телефон замовкає назавжди...

Закінчення.
Початок на с. 16.

Іван МАКОГІН, zyttia.org

Я слухав ці записи, відчував легкий укол совісті, але тут же забував про це, заспокоюючи себе: «Поговоримо завтра». Зрештою, вона ж завжди була там, на тому кінці дроту.

Але він мовчав. Наступного дня дзвінка теж не було.

На душі стало неспокоїно, тож я вирішив набрати її сам. Гудки йшли один за одним... але ніхто не відповідав. Я подумав – може, вийшла кудись або пореагує в городі.

За кілька годин мені зателефонували з невідомого номера.

Це було з лікарні.

«Якраз вечеряв і вперше за довгий час зловив себе на думці: «Дивно... Мама сьогодні не дзвонила».»

Так минали тижні. Аж поки одного вечора мій телефон не задронив.

Я пам'ятаю, як звернувся на це увагу, бо якраз вечеряв і вперше за довгий час зловив себе на думці: «Дивно... Мама сьогодні не дзвонила».

Я раз по раз позирив на екран, чекаючи, що він ось-ось засвітиться.

Мені сказали, що маму госпіталізували ще вчора ввечері. Стався напад, і вона кілька годин намагалася додзвонитися до мене, перш ніж приїхала «швидка».

Коли я долетів до лікарні, було вже надто пізно.

Я сидів на холодному стільці в коридорі, стискаючи в руках теле-

– Тепер я віддав би все на світі за хоча б один дзвінок від мами...

фон, і переглядав список пропущених. Там були вони: цілі тижні, коли мама намагалася зі мною зв'язатися. Маленькі моменти, які тоді здавалися мені неважливими... але за які зараз я б віддав усе на світі, аби тільки повернути їх назад.

Того дня я зрозумів річ, яку ніхто не пояснить, поки сам не відчу-

еш на власній шкірі: ті, хто дзвонить нам найчастіше, хто шукає нас і турбується про нас найбільше... вони роблять це не для того, щоб набридати.

Вони роблять це, бо люблять нас.

І шкода, що ми усвідомлюємо це лише тоді, коли телефон замовкає назавжди. ■

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП НА 13 – 19 КВІТНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Варто звернути увагу на дім і родинні справи. Можливі розмови, які давно відкладалися, але зараз вони принесуть полегшення. Не тримайте образи в собі. У любовній сфері проявіть більше тепла й уваги. Подбайте про нервову систему. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

З'явиться можливість зміцнити фінансове становище або завершити справу, яка довго не давала спокою. У коханні можлива зрада – остерігайтеся людей у синьому. Зверніть увагу на харчування – організм потребує більшого балансу і режиму. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень буде насичений новинами, романтичними зустрічами та несподіваними ідеями. У стосунках – приємні розмови, які зближать. Не перевантажуйте себе – варто чергувати активність із відпочинком. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень принесе динаміку і нові виклики, які вимагатимуть швидких, але виважених рішень. Не варто ігнорувати дрібниці. У стосунках важливо більше слухати, ніж доводити свою правоту. Можливе зниження енергії, тому не ігноруйте відпочинок. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваші ідеї можуть отримати несподівану підтримку, якщо не побоїтеся заявити про себе. Водночас не перевантажуйте себе. У стосунках краще уникати різких слів. Бережіть серце і уникайте зайвих стресів. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Тиждень сприятливий для наведення порядку у справах і фінансах. У стосунках варто бути м'якшими і не шукати недоліків у дрібницях, бо... наставлять «роги». Зверніть увагу на режим дня – організму потрібна стабільність. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ви можете отримати важливу інформацію або підтримку у потрібний момент. Не сумнівайтеся у власних рішеннях. У любовній сфері можливі романтичні і теплі моменти. Пильнуйте баланс – і фізичний, і емоційний стан потребують гармонії. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Цього тижня ваша інтуїція підкаже правильний напрямок. Уникайте конфліктів і поспішних висновків. У стосунках важливо не піддаватися підозрам. Не ігноруйте сигнали організму – навіть дрібні симптоми потребують уваги. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Тиждень сприятливий для нових планів, навчання і розширення горизонтів. Не бійтеся зробити перший крок – він буде вдалим. У коханні важлива щирість і відкритість. Більше рухайтесь – активність піде на користь самопочуттю. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Ваші зусилля почнуть приносити результат, навіть якщо ви цього ще не повністю відчуваєте. Важливо не зупинятися. У фінансових питаннях варто бути обережними. У стосунках цінуватиметься стабільність і підтримка. Не забувайте про відновлення сил. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

З'явиться бажання щось змінити у своєму житті – і це слушний момент для перших кроків. Не бійтеся нестандартних рішень. У любовній сфері можливі приємні сюрпризи. Уникайте перевтоми – нервова система зараз особливо чутлива. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Цього тижня не поспішайте з рішеннями – інтуїція підкаже правильний момент для дії. Проаналізуйте свої стосунки: не виключена нещирість і використання вас, навіть більше – зрада. Зверніть увагу на сон – він стане ключем до відновлення сил. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер.

ВОЛИНЬ
НОВА
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і звернений в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.
Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО

Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ

Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ

Леся Степанівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплата і розповсюдження

КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

Іванюк Раїса Іванівна

Літературний редактор

ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 K5

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ

02471695 Друж офсетний.

Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497,

рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.

Замовлення № 536.

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «*» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження.
Початок у «Волині»
№№ 39–51 за 2025
рік, №№ 1–6, 10–13
за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у
співпраці з Мурчиком-
Копілотом)

**СЕРІЯ № 24:
ВЕЛИКОДНІЙ
«ЯЄЧНИЙ СКАНДАЛ»**

У Великій Груші до Великодня готуються так, ніби сам Господь особисто зайде перевіряти чистоту повітря і рівень духовності.

Тут навіть вітер перед святом ходить тихіше – щоб не змести свіжо побілені паркани і не роздмухати чужі таємниці.

А яйця... Яйця тут – не просто яйця. Це – честь, стиль і, якщо треба, зброя масового переконання.

Цього року баба Параска прокинулася з настроєм, який у неї буває раз на рік – коли їй здається, що вона не просто господиня, а дизайнер світового рівня з фарбування яєць.

– Буду робити модні! – заявила вона, як міністр культури на відкритті фестивалю. – Щоб не гірші, ніж у місті! Щоб дивилися – і мовчали!

– Та ти дивися, щоб потім не говорили, – буркнула баба Палажка, поправляючи хустку. – Бо в тебе як вийде – то або шедевр, або кримінал.

– У мене завжди шедевр! – відрубала

«Я ще не бачив, щоб через яйця стільки шуму було...»

Параска. – Це у тебе «екологія»... така, що її не видно!

Фарбували, звісно, окремо.

Бо як тільки вони сідають поруч – навіть

«Та твої яйця – як пожежна сирена! – махала руками Палажка.»

кури починають тримати дистанцію.

Параска взялася до справи, як художник до останнього полотна.

Налила фарби стільки, що навіть вода в каструлі стала виглядати підозріло.

Додала ще – «для насиченості».

І ще – «для глибини кольору».

І ще – «щоб наверняка».

Коли вона дістала яйця, вони були такі червоні, що здавалося – якщо поставити їх на дорозі, машини почнуть зупинятися.

– Оце колір! – милувалася вона, як генерал новою формою. – Як сигнал! Як попередження!

А тим часом Палажка працювала тихо.

Обдумано. Як бухгалтер перед перевіркою.

Кинула лущиння цибулі. Долила води. Почекала. Ще почекала. І ще...

Поки яйця не вийшли такими ніжними, що виглядали, ніби їх не фарбували, а соромили.

– Натурально, – ска-

зала вона, як лікар після успішного лікування. – Без зайвого.

– Без кольору! – відрубала Параска, зайшовши до її хати з мискою. – Це що – яйця чи спогади про них?

І тут почалося. Сварка піднялася, як весняна вода – швидко і без попередження.

– Та твої яйця – як пожежна сирена! – махала руками Палажка.

– А твої – як туман у болоті! – не відставала Параска. – Є – і ніби нема!

Мурчик-Копілот, лезачи на припічку, примружився:

– Я ще не бачив, щоб через яйця стільки шуму було. Хіба що коли їх не зварили...

Закінчення історії – на с. 12

Вічні істини

Коли телефон замовкає назавжди...

У моєї мами була звичка, яка роками здавалася мені перебільшеною: вона дзвонила мені щодня. Неважливо, чи то був ранок, чи пізній вечір – вона завжди знаходила хвилину, щоб набрати мій номер

Іван МАКОГІН, zytia.org

Іноді просто питала, чи я пообідав, чи все в мене гаразд, чи не треба мені чогось. Іншим разом розповідала про звичайні буденні дрібниці: що пройшов дощ, що заходила сусід-

«Телефон калатав, а я думав: «Передзвоню пізніше».

ка привітатися або що вона готує мої улюблені вареники – про всяк ви-

падок, раптом я заскочу в гості. Спершу я завжди

брав слухавку. Але з часом життя закрутило: робота, справи, вічні проблеми... і ці дзвінки почали мене дратувати. Іноді я відповідав сухо й поспіхом, іноді просто ігнорував, а потім відмахувався – мовляв, був дуже зайнятий. Потроху я звук не зважати на них.

Телефон калатав, а я думав: «Передзвоню пізніше».

Але те «пізніше» часто так і не наставало. Та мама все одно не полишала спроб.

Іноді вона залишала голосові повідомлення, щось на кшталт:

– Просто хотіла дізнатися, чи ти здоровий, синку. Відгукнися, як матимеш вільну хвилину.

Закінчення історії – на с. 15

Прогноз погоди з 9 по 16 квітня

Четвер 09 квітня	П'ятниця 10 квітня	Субота 11 квітня	Неділя 12 квітня	Понеділок 13 квітня	Вівторок 14 квітня	Середа 15 квітня	Четвер 16 квітня
мін. +2° макс. +4°	мін. 0° макс. +7°	мін. +3° макс. +6°	мін. +1° макс. +7°	мін. +3° макс. +12°	мін. +4° макс. +14°	мін. +6° макс. +15°	мін. +8° макс. +15°

Золоті слова

ФОТО: facebook/PatriarchPhilaret

Не судіте, щоб вас не судили; бо яким судом судите, таким і вас будуть судити, і якою мірою міряєте, такою і вам відміряють. (Матвія 7: 1–2).

Ісус ХРИСТОС (між 6 та 4 роками до 2026 р. н. е. – 30–33 роки н. е.), Син Божий, Месія та Спаситель, що втілювався, помер за гріхи людства і воскрес.

2026 КВІТЕНЬ

Антон, Вадим, Ірина, Микола, Ярина, Орин, Овдій, Рафаїл.

9 Четвер

Великий четвер (Чистий).

☀ схід – 03:19, захід – 10:12. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день.
☀ схід – 06:37, захід – 20:03. Тривалість дня – 13:26. Тривалість ночі – 10:34.

10 П'ятниця

Страсна п'ятниця. День братів та сестер. День топменеджера.

☀ схід – 03:55, захід – 11:20. Остання чверть. 22-й день.
☀ схід – 06:35, захід – 20:05. Тривалість дня – 13:30. Тривалість ночі – 10:30.

11 Субота

Велика субота. Закінчення Великого посту. Всесвітній день боротьби з хворобою Паркінсона. Міжнародний день визволення в'язнів фашистських концтаборів.

☀ схід – 04:22, захід – 12:34. Спадаючий півмісяць. 23-й день.
☀ схід – 06:33, захід – 20:07. Тривалість дня – 13:34. Тривалість ночі – 10:26.

12 Неділя

ВЕЛИКДЕНЬ. День пластуна (скаута) в Україні. День працівників ракетно-космічної галузі України.

☀ схід – 04:43, захід – 13:51. Спадаючий півмісяць. 24-й день.
☀ схід – 06:31, захід – 20:08. Тривалість дня – 13:37. Тривалість ночі – 10:23.

13 Понеділок

День працівників оборонно-промислового комплексу України. Всесвітній день рок-н-ролу.

☀ схід – 04:59, захід – 15:09. Спадаючий півмісяць. 25-й день.
☀ схід – 06:29, захід – 20:10. Тривалість дня – 13:41. Тривалість ночі – 10:19.

14 Вівторок

14.04. 1912 року найбільший на той час пасажирський лайнер світу «Титанік» зіткнувся з айсбергом і потонув.

☀ схід – 05:13, захід – 16:29. Спадаючий півмісяць. 26-й день.
☀ схід – 06:26, захід – 20:12. Тривалість дня – 13:46. Тривалість ночі – 10:14.

15 Середа

День працівників карного розшуку України.

☀ схід – 05:26, захід – 17:50. Спадаючий півмісяць. 27-й день.
☀ схід – 06:24, захід – 20:13. Тривалість дня – 13:49. Тривалість ночі – 10:11.

Магнітні бурі у квітні

Джерело: ukr.net

☞ Слабкі: 16, 22, 29.
☞ Середні: 9, 10, 11, 17, 24.
☞ Сильні: 18, 23.

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

Волинська обласна військова адміністрація подає до суду задля виселення братії московської церкви з монастиря в Мильцях у зв'язку із завершенням оренди ще 1 січня 2026 року. Про це повідомив народний депутат Ігор Гузь.

82 релігійні громади на Волині змінили конфесійну приналежність з упц (мп) до ПЦУ з 24 лютого 2022 року до 1 січня 2026 року. Станом на кінець грудня 2025 року на Волині налічується 416 церков Української православної церкви московського патріархату.

Місячний і сонячний календарі склали Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».